

מעריב סופשבוע

י' באב תשמ"ו, 15.8.1986

רבקה שריר מדברת,
שני השרים שלי
מי דקר את
מאשה האדומה
צבי אבני, החיים
פורחים בגיל 60

חקירה מיוחדת

מבצע גלילנד

קנה נעלי ספורט-קח פרס.

* משחקי הרכבה של לוגו מערכות מכלול ולגולנד

* חיק וג משוכה של גלי

* זוג גרביים של גלי

כדי להשתתף בהגרלה הנדלנד - מלא את גלוית ההשתתפות שהקבל בקופת החנות עם קניית הנעליים. והגרלה תערך ב-30.9.86 והזוכה תשלח לחוכים. הפרסים שבהגרלה:

פרס ראשון: משחקי הרכבה של לוגו מערכות מכלול ולגולנד.

פרס שני: חיק וג משוכה של גלי.

פרס שלישי: זוג גרביים של גלי.

מבצע גלילנד נערך בחנויות גלי ברחבי הארץ שבחיתן פלקט מבצע גלילנד ובבתי גלי.

בית גלי ירושלים רח' יד חרוצים 22, בבנין אולמי פאלאס, אזור התעשייה תלפיות.

בית גלי חיפה שר' והסתדרות 163, בין קרס, צומת וולקן.

בית גלי ראשון-לציון רח' התענה 26, אזור התעשייה החדש.

בית גלי באר-שבע מרכז מסחרי, לב חובב, דרך חביון 4.

* המבצע בתוקף עד גמר המלא

חגיגה מיוחדת בבתי גלי

א. קרנבל של צבע ומשחקי לוגו אם רכשת את נעלי הספורט באחד מבתי גלי - תחגיגה של צבעוניות במיוחד ממני שכאן בחנות, תצוגה מרהיבה של דגמי לוגו ומשחקיות יצירה עם אלפי קוביות לוגו.

ב. משחקי לוגו בהנחה

בבתי גלי יוצבו דגמי מכירה מיוחדים של לוגו במחיר מוזני החברה בהנחה מיוחדת.

השתתפות במבצע אסורה על עובדי גלי עובדי סוכנויות קומפן בע"מ, ועובדי פרסום וימיר טמיד כהן (עיקבסון).

הזורים לבית"ס בנעלי הספורט של גלי ועם פרס ביד לקראת החודש לבית הספר, מכירת גלי על מבצע פרסים שבו על כל קניה של זוג נעלי ספורט, סוג א' מכל דגם שהוג, תקבל פרס. לבחירתך מילון ענק וספוגי של נעלי ספורט, ולבחירתך גם 3 פרסים:

מלך של אשכול

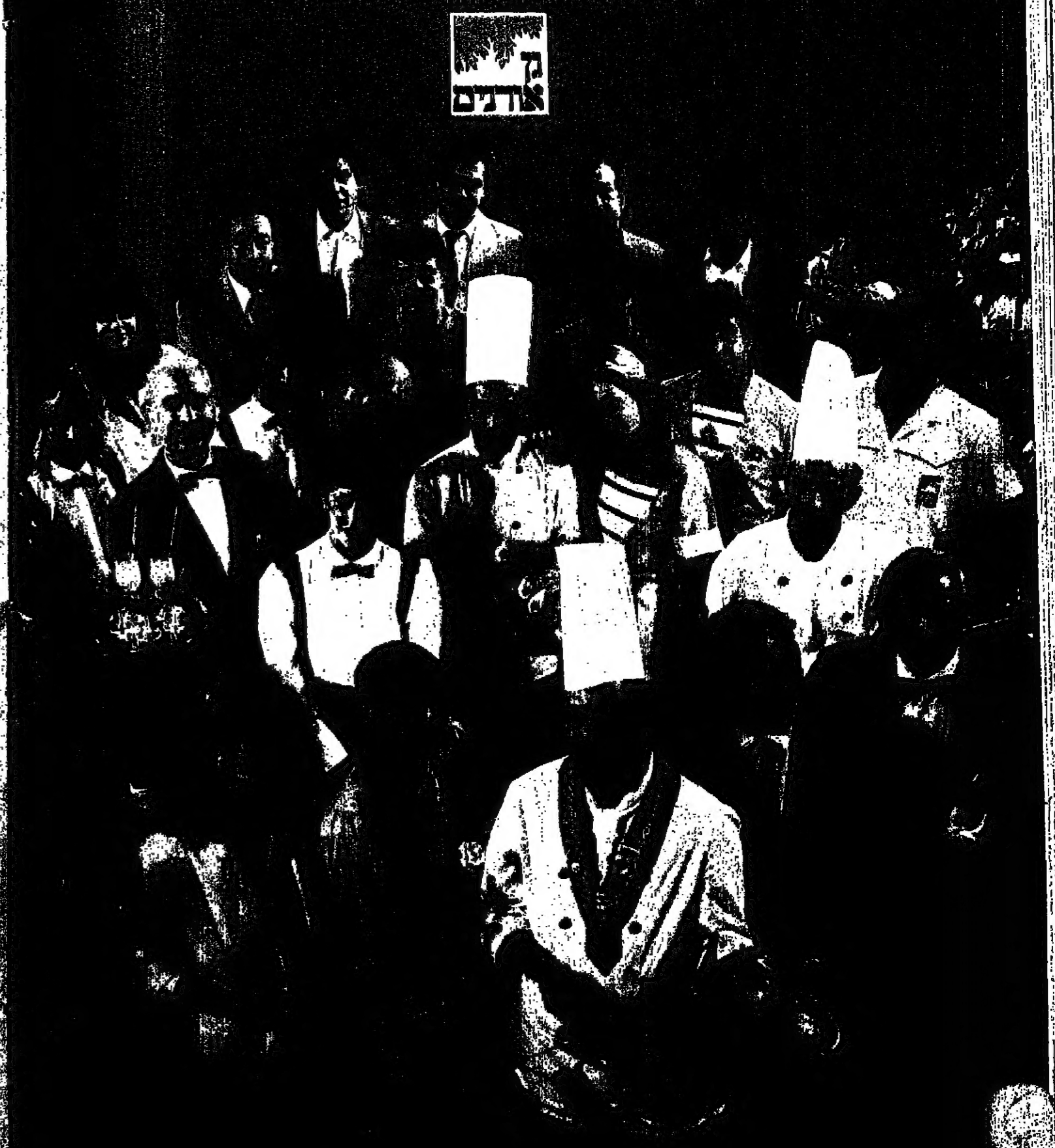
מסלול תאגיד 1987

שופס"י
זה לדעת איפה, מתי ואיך.

אנשי שופס"י

כשאתם מתכננים אירוע בגן אורנים
כל הצוות נכנס לתמונה.

הגן של אורנים

ומי ילווה אותה?

האהבה והאחריות שאתה חש לילדיך אינן מאפשרות לך להשאיר דברים ביד הגורל. אתה חייב להיות בטוח לפחות בדבר אחד - בחברת הביטוח שתבחר. מגדל היא חברת הביטוח הגדולה ביותר בישראל, בביטוח חיים. מגדל הוכיחה את עצמה ב-52 השנים האחרונות. דבר אחד בטוח. על מגדל תוכל לסמוך.

מגדל
דבר אחד בטוח
מגדל
חברה לביטוח חיים

סופהכוח

י באב תשמ"ו, 15.8.1986
© 1986 כל הזכויות שמורות ל"במירב"

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטיין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן
גרפיקה: נטע ודינסמן
מודעות: אורי דגן

קולאז' יקריי...

מי זו חתם השבוע את חקירת השערוריה המתרחשת בתחום דימוי השוניים. ציר הפרק השני והאחרון הוא הקורס המוזר המתקיים באוניברסיטת בראילן, שאין בה פקולטה למוזיקה, אשר מעניק רשיון רומא לאחר ששים שעות לימוד בלבד. המייקורס נערך בכוכו על משרד הבריאות והמיוקורס עליו הוא במידת הרחמים. כשלוש בבחינות לא מוסל את המשיך מעסקו בדימוי שוניים בחסות החוק. במקר הזה דיכטים נוסמים על הפרשה אשר מבינים את שורשיה הרקובים. אדישותה של הסתדרות רומאי השוניים שהנהגתה נתמכת על ידי ציבור גדול של חסרי הסמכה אקדמית; וקלות ראשם של שרים וח"כים שכופפו את החוק במחשבה להחזיל את רגשות השוניים. מדד המחירים לא ירד, אבל הסתברות הסיכון הריאותי עלתה.

בקה שריר משוחחת בגילויילב עם מיכל קמרא. כשבעלה נכחד להיות שר החיירות, "הנשתי בהתחלה אכזבה איומה", היא אומרת, "פתאום נשארת אאוט אוף ביזנס. זה מה נעמו ילד שמתבגר ומורח מקרן". עכשיו יש לה שני שרים בבית והיא עמוק בביוסס. יש לה מה לחגור כמעט על כל דבר, והיא לא רק מדברת אלא גם בוחשת ודוחפת. צירוף המלים של הבורה - "דברקה צוריל לעשות משהו" - זה לא המצאה שלה אלא של החברים. במלאת עם אשה כזאת יכול שריר להגיע יותר רחוק מכל טיסה ששר החיירות מוזמן אליה.

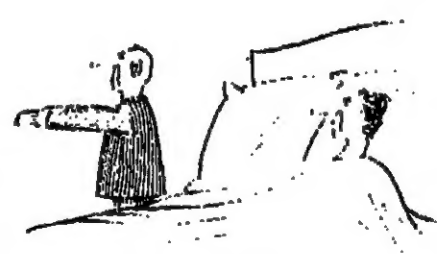
אוקטובר 1984 נוצחה בירושלים מעילת רק"ח, מאשה אפרתי. היא היתה אלמנה כבת 40, ויוזת שבני משפחתה חיים בבית המועצות, אשה מסוגרת בתוך עצמה וביתה שלחה אותה לקבר את סוד רגעות האחרונים. חקירת הרצח היתה מייגעת. לא היו עדי ואף בלי הרצח לא נתגלה. כשלא נמצא לבסוף מניע פוליטי למעשה, המשרטה במעט נעלמה למבוי סתום. הסיפור עשה בשעתו כותרות כשעצרו לחקירה את מוכיר רק"ח ברחשלים. החריכו, כשנתגלה החשוד והתברר שהרצח קטל סימור אהבה כושל של גיל חמש - דווקא אז הוא איבד את טעמו המיוקטי בעיני החכמים לענייני מלילים. גם משפט הרצח לא זכה לסיקור הולם למרות שהיה מהסוג הנדיר. ברוך מאירי מגולל את הסיפור הכלי מאשינו ועד סופו.

החשן נמן יוצא בתכנית בידור חדשה על הבמה, ובמקביל יוצא טורו "הצד הרביעי של העטע" לחפשה ממושכת. הוא מביט לחזור עם רעיונות חדשים. בהצלחה.

3.2

תגלם השער: מאדונה.
סמבט נט" 14-17.

צוחק מי שצוחק ראשון

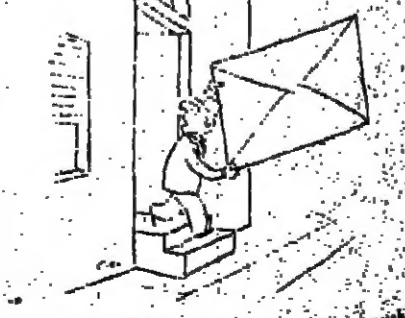
חבל על הזמן והמאמץ. אחמול מיטרתו את העוורת...

למי שאחזיר לך את זה עלי לוודא שזו, אכן, תמידית שכן...

לא בדאי לך גם אתה לא תוכל לסבול את זהו

השנים אז תוזה מח את מסמרת לאמא שלך מסמרת האלה...

- 6 הצלחתו נכשלתו קח רשיון מאת אבי רז
- 10 רבקה, ציר לעשות משהו מאת מיכל קפרא
- 14 איבוד הבתולים עניין של קדידה מאת עירית שמגר
- 18 רצח מאשה האדומה מאת ברוך מאירי
- 23 טיול: אל אוץ הרוחות היבשות מאת נילי פרידלנדר
- 28 השטה הפרטי של יוסי שריר מאת נורית ברצקי
- 31 שיפורים מאת מאיר עוזיאל
- 34 פרחים על המסנת מאת תלמה אדמון
- 37 לאכול בחוץ מאת מא"ל
- 38 לא רק תה ואורז מאת יהודית חנוך
- 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
- 43 משהאוז מאת יגאל לב
- 43 הורוסקופ
- 44 מעדיב למי 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

אוגדן מיוולי סופשבוע

מערכת "מעריב" בשיתוף יחידת התיירות במסביבה לחתישבות של החסתרדות הצנינות העולמיות והקרן הקיימת לישראל, מותגים בחלוקת האוגדן לשמירת דימוי המולדים המתפרסמים במסגרת "סופשבועי". הקוראים המעניינים מתבקשים למנות אך ורק בכתב אלו - מערכת "מעריב" ת.ד. 20010 תל-אביב מיקוד 61200, עבר "אוגדן". האוגדן יחולק חנם וישלח בדואר. הקוראים מתבקשים לא לבוא אישית למשרדי המערכת למערה זו. פניות בעליפה לא תיענינה.

הצלחת? נשלת? קח רישיון

חקירה
מיוחדת

בתום אינסטנט-קורס-אינסטנט
(60 שעות-לימוד במקום 1,800)

ואחרי בחינה בכתב לפי
שאלון עתיק ומשומש, הגיעו המרפאים הקשישים שנכשלו לבחינה בעליפה בוועדת הבחנים הבלתי-תלויה; כולם, מלבד ארבעה, נכשלו - אבל מנכ"ל משרד-הבריאות הוכיח שלא השניים שלנו חשובות, אלא הלב היהודי שלו; הוא נתן רישיון רופא-שיניים גם למחצית הנכשלים.

מאת אבי רז

מי מטפל
בפה שלך
(ב)

בשנת 1980, לאחר שנים של עבודה כגומבית, בא לישראל רופא-השיניים ר"ר טולי אורבין, כמעט מיד למד להכיר את המציאות המדהימה: עשרות טכנאי-שיניים בארץ עוסקים בריפוי-שיניים בלתי-חוקי (וסתתנים) אחרי-כך, בכריכת משרד-הבריאות, לקורס-אינסטנט-לרפואת-שיניים המיועדים לרופא-שיניים עולים - כפי שחשף העיתון הראשון של סידרה זו, בשבוע שעבר. "החלטתי להוציא את הקולגות שלי", סיפר ר"ר אורבין, "בדי לבחינה ונגד רופא-שיניים, בעלי תואר 'דוקטור' שהשיגו את תאריהם בדרכים ממוקטנות. אבל הקולגות אמרו לי מלי, עוזב אין מה להורגש. חן לעשות את המאשלות שלהם: אלינו יבואו אחרי-כך הסניטנים כדי לחק את המאשלות, ואנחנו נרוחצ' ונכין - כפי - זה שם המושק, למשרד-הבריאות וזה נוש עריו, כנראה אינסטר לנגריל את מיספר העוסקים בריפוי-שיניים, כדי להחליף את מחירי הטיפולים לרופא-השיניים היה (ולנסח יש עדיין) אינסטר חסון. הרופאים יורעים מכך, כמובן, על שערוריית הטכנאים-המרפאים, והם שותקים. אלי, כפי שאמר ר"ר אורבין, קיח להתפרנס מניסן הנזקים

6 מאלפיו

קלמן, אם שכחתם, איננו רק הפקיד-הראשי לרפואת-השיניים וכן יורד ועדת-הבחנים, אלא גם אחד המרצים בקורסים לרפואת-שיניים מזורזות בבראיל, האוניברסיטה הזאת, שאין בה פקולטה לרפואת-שיניים (קלמן). ארונז, זה לא מעניין אותי. זה לא טוב בחי"ר ואף לא לרפואה כללית, דווקא רוצה מאוד ללמד רפואה כלשהי והיא מלמדת, בינתיים כקבלנית של משרד-הבריאות, רפואת-שיניים מתומצמת. מי המוריס ר"ר צבירן, האחראי על הלימודים הקליניים, מגן בתקיפות על אלמוניותו: אני לא יודע אם האנשים מעוניינים למסור את שמותיהם (...) בחלקם הגדול, הם בעלי תואר מומחה, וזה מה שקבע.

בישיבה, נדמו החברים בוועדת-הבחנים לשמוע כי מדובר בקורס למרפא-שיניים קשישים מאוד (אחר מהם היה בן שמונים-ושתיים) בעלי היתר, וכי הם מתבקשים לבחון בעלייה במחצית מבוגרי הקורס: אותה מחצית שלא הגיעה לציון 80 בבחינה-בכתב שתקיימה במועד מוקדם, וללא מעורבות של ועדת-הבחנים.

וזה עוד כלום: התברר, כי בעוד שהחוק קובע

אחד הנבחנים היה בן
שמונים-ושתיים. מה
טעם ראו הוא והאחרים
בלמידה בקורס ובמתח
הבחינות? "אני רוצה",
התוודה מרפא זקן,
"שעל קיברי יהיה כתוב:
פה נקבר רופא-שיניים".

שמופא-שיניים המבקש רישיון רופא-שיניים חייב בקורס שאורכו לפחות 1,800 שעות-לימוד, המשורטות על-פני שנתיים - התחפזו בקורס הזה בכשישים שעות, שהתחלקו על פני חמישה חדשים. אגב: אחרי כל אלה, עדיין סבור ר"ר צבירן מבראיל כי החמיר מדי עם חניכיו המרפאים, לא היה צריך להעמיד אותם בטרואמה הזאת (של הבחינה, אלא להתחשב ולתת להם, באופן מיוחד, את התואר רופא-שיניים).

ואילו החברים בוועדת-הבחנים היו המומים למישטע הפקידים. עושים חזק מחזק ומתמקצעים, אמר כועס אחד מהם. אחר, מרופ' אריה שטיינר, קם והכריז כי הוא מתפטר מחברותו בוועדה. שאר החברים ורצו סימנים של הצטרפות לצעד-המחאה. ויחשבו-ראש קלמן לא נבהל והודיע כי גם אם יתפטר, הוא יישאר ויקיים את הבחינה בעצמו. לבסוף, מתוך רחמים על חברות חוקרים שהחליטה במחל, ובחירה לבחינה, נמצאה פשרה: הבחינה תיערך, אבל התוצאות לא יימסרו בשום יבואר העניין עם הוועדה-משפטית של (המשד בעמוד הבא)

7 מאלפיו

שיעוללו הטכנאים ואולי אותה עוות-מצה, שכעטייה תוכעים לפעמים הרופאים סכומים מהימים בחוצתם ולמשל: מאה שקל למתימה רגילה, אין בה רי כרי להתגייס למלחמה על כבוד המיקצוע ולמען טובת הציבור.

בקינור, הפחדנים אינם רק מי שרועים על כיסא-העניינים כפה פעור לעומת המקרה הדוסט, אלא גם מפעילי המקרה, המצטיינים בליכך במלאכת העינוי. משום כך, היה משוא מרגיז מאוד בשפע התגובות הנלהבות של רופא-שיניים (וכל הכבוד שמוקדש מוצצתם את העניין...) על הפרק הראשון בסידרה.

משרד-הבריאות לא הגיב כלל, מה כבר יש להתנגש? הרי אם מאמינים למנהל המחלקה לבריאות השן, ר"ר משה קלמן (אני הרופא עם הכי הרבה ריפולמות בארץ), אין אסון במתן אפשרות לכל ריכפין להשתתף באותם קורסים מקוצרים ומזורזים של אינסטנט-רפואת-שיניים: בתום כל קורס חייבים המשתתפים לעמוד בבחינות רישיות, שעליהן מופקדת ועדת-הבחנים המתמנה בידי מנכ"ל משרד-הבריאות, ואי-הצלחה בבחינות הללו מונעת מן הנכשלים את התואר הנכסף. רופא-שיניים, ועדת-הבחנים מורכבת ברובה מרופא-שיניים בכירים העוסקים אף בהוראה, ואין להעלות על הדעת כי היא תעניק ציון "עובר" לבלתי-ראויים. במלים אחרות: ועדת-הבחנים היא המחסום שכולם את הבלתי-ראויים מלקבל רישיון רופא-שיניים. אפילו קלמן מבטיח בגנינות: "דבר אחד תהיה בטוחה אדם לא יעבור את הבחינה הממשלתית אם לא הגיע לרמה המינימלית הסבירה. על זה תסמך על ועדת-הבחנים ועל עצמי כרופא-שיניים ראשי במדינת-ישראל".

האנזם סיפרם של שלושים-ושבעה רופא-שיניים חרישים, כולם קשישים עד באי-ידיהם, שנוספו לנו לפני שבועות לא-רבים, יילמדו עד כמה אלסטי וגמיש הוא המחסום הבלתי-עבירי בדמות ועדת-הבחנים, על אף כל הכוחות הטובים של חברי הוועדה וכן לאורך לפני תג הנסח קרא שמונה חברים בוועדת-הבחנים לבוא ביום מסוים לאוניברסיטת בראילן כדי לבחון. בקורס למרפא-שיניים חוקרים בעלי רישיונות המבקשים רישיון רופא-שיניים. הוועדה, סיפר אחד מחברי הוועדה, אני, כבוחן, לא ידעתי שום דבר על הקורס הזה. חברי אחר בוועדה אמרו: הקורס בבראיל חוקרים באופן רי מיסטר, בחתולה אטילו ניסו שם להכניס את קיום הקורס. אגב: שמונתיהם של רופא זה ושל חברי-וועדה אחרים המצוטטים בעמודים אלה נשארים עלומים כאן, האילו ואחר מסייעי העק מצוח עליהם שתיקה - דווקא על סעיף-החוק הזה מספר ר"ר קלמן עד מאוד.

חברי הוועדה, שבאו לבראיל במועד שנקבע דרשו מהשכר-ראש קלמן פרטים על הבחנים ועל הקורס שבו למדו. התקיימה ישיבה קצרה, שבה השתתפו פרופ' סמנדר סמפסון מהמחלקה למרע הזי והאחראי על קורס רפואת-שיניים בבראיל, אינו רופא-שיניים, ר"ר מרדכי צבירן והאחראי על הגד הקליני של הקורסים, והחברים בוועדת-הבחנים שהובאו לבחון החופשיות אריה שטיינר וחיים פטרקובסקי מהאוניברסיטה העברית. ר"ר מיכאל הלפס, ר"ר הרבט יניס ור"ר לקלי שרפר ממוניכסטרס תל-אביב. ר"ר רוד לאוטר, מנחה פה ולסת בבית-החולים ומכים בחתמה ור"ר משה גולסלי-איש משרד-הבריאות. במחוז הצפוני ובמרכז - איראמ-שרבלי - ר"ר משה קלמן, רופא-שיניים ראשי ולכן, כנראה זכר-ראש הוועדה.

(תמונה מהעמוד הקודם)

משרד הבריאות ותוכנית הקורס.
ועדת הבריאות והתחלה לפני צוותים ובחנה את
המסמכים: מורן כעשרים ונבחרים, עברו את הבחינה
בהצלחה - ארבעה, כן, ארבעה. השאר נכשלו.
לא פלא אפוא, שכמכתב ליועץ המשפטי של
משרד הבריאות, שכתבו אורכר שבעה חברים
בוועדת הבריאות (כלומר: כולם, חוץ מקלמן) נאמר:
"אין אנו יכולים לעשות מלאכתנו רמיה" ויש לנו
פיקוסים רציניים אם כל הקורס הוא חזק."

ק
למן, יש לרע, ראה בהתקוממות
החברים בוועדת הבריאות. הצגה
וטען (נאחז) כי "עושים פרשה
מלאפרשה", וטען: "הכל הבעיה
זה קינאט'סופרים של שתי
האונג'ינסטיות (ירושלים
וחלוצה) נגד בראיין, ובעיה
פרטנרית בתוך הסתירות
רומאישיות: מי היה חושב דאש הכא" משכנע
מאור, ואף על פי כן התקיימה מנישה ממושכת,
בשלה חרש יוני, בין החברים בוועדת הבריאות לבין
היועץ המשפטי של משרד הבריאות, שאותם סיכם
היועץ במכתב משלו, המסמכים כדי בן הברזל לכן
מעמדם החוקי כחברי ועדת הבריאות, והורכים
והאפשרויות לתת ביטול לרעית אישיות כחברים זה."

זה היה ניסוח מעורר מאור, של מה שנאמר להם
באופן בוטה הרבה יותר בשנייה עצמה. היועץ אמר
לנו, "ספר את חבירי הוועדה, שלא עניינם מה
עשו הניכונים, איך קדם הם עברו וכדומה. תפקידם
לבחון ולא לשאל שום דבר נוסף. אתר מאיננו
התקשמו ומה היה אם בעוד שנה או שנתיים ימות
מצינע אצל נבחן כזה ואז ירצו לרעית מי נתן לו
רישיון היועץ חור ואמר לא עניינכם."

בצאתם מן הפגישה התנחמו משתתפיה בפיצוח
העולמה שהטירה אותם עד אז: מציית מחניכיו
הקשישים של הקורס הצעיר לא הגיע אל הבחינה
בעליהם, כיזו שהיו פסורים ממנה בזכות הצלחה

לא קובע, לא זוכר

ד"ר שמואל פרלמוטר: "אמנות ונומכים בקורס."

ל
מי יזנו מתורגמנים שונים התאחדו האירגוני
וים הנפרדים של רומאישיות ושל
רומאישיות להסתדרות לדמואישיות
(הד"ש). כיום חברים בה"ש כ-3,000 איש,
שכ-500 מתוכם הם מרמאים או "רומאים"
לא מאור דוקטור. יו"ר הד"ש זה שבע שנים
הוא ד"ר שמואל פרלמוטר, ובדצמבר השנה
יצא את מועמדותו לקדנציה נוספת, וזוכר:
פרלמוטר הוא אמנם רומאישיות, אבל דוקא
מרמאישיות ורומאישיות. נומכים בו
בהתלהבות. זו הסיבה שהד"ש, בהנהגת
פרלמוטר, מתייחסת לשערוויזה שתוארה
בסידרת כתבות זו באדישות גמורה, אם לא
בהתלהבות גמורה: וזו, בין השאר, הסיבה
שרומאישיות רציניים, שאינם מזהים
שוקלים למק את הד"ש לשני אירגונים
נפרדים. כבעבר, בינתיים, כבר הוקמה
עמותת רומאישיות האקדמאים
בישראל.

לשיחת איתי הגיע יו"ר הד"ש מוויין
במכשיר הקלטת וואיש ויחסי הציוניזם אורי
טעם, אשר תרם מדי פעם ניסוחים ואף
תשובות. בדרך כלל דיבר פרלמוטר בבוחות
עצמו.

על הקורסים לדמואישיות מקוצרת
באונג'ינסטיות בראיין (שלמדו הקלונים
מתקיימים במכון של הד"ש) הוא אמר:
"אחת ולתמיד יש. לסיים את מרשת
מרמאישיות בישראל, המשכת מתום
מלחמת העולם השנייה. (...) יש לסיים את
הפרשה הן מבחינת קליטה עליה והן
מבחינת סיכום של אנשים בעלי ותק
מקצועי, וגם בשל החשש ממי קיום רומא
מחתרנית בלתי-לגיטימית. כל דרך היכולת
לסיים מרשת זאת עליי משרד הבריאות
והאונג'ינסטיות - יש לדאוג בה במקדמת את
מיזמן הבעיה."

וכה אמר על טכנאי
שיניים, מערבבי גבס,
המשתתלים לקורסים
המכשירים אותם כרומא
שיניים. אין הצדקה
שאנשים חסרי השכלה
רומאית במדינת ישראל
יטפלו במחולאים. אני
חושב שטכנאישיות
צריכים להמשיך
במקצועם, ואלת מות
שדוצים להתקדם ולטפל
בפה של המתורגמנים
לחשלים ולעבור את
המידע הרומאי המתיר
סימול שיניים במחולאים.
(...) שילמדו
רומאישיות עליהם
הדרושות של

מדינת ישראל,
וזה דעתו על הקורס הקצרצר
למרמאים. שארן שישים שעות במקום אל
ושמונה מאות בדרש בזמן. בדרך המצוע
אין הד"ש משוכנעת, דרך המצוע ועשת
עליי משרד הבריאות והאונג'ינסטיות
(...) אמנם נומכים בקורס הזה וכלל קורס
שבא לחסל את הבעיה הזאת. (...) בודאי
שבתנאים אחרים, וזאת חושב שקורסים
מבוססים יותר יכולים לתרום תרומה נוספת
לרומא והמחולאים.
פרלמוטר: על רמתם של המרמאים
והרומאים. לגבי רובם אמר לא תעלו
תלונות מיקצועיות. תהיו: לגבי רובם תעלו

שים יד על "באד"

עכשיו, יש לי אחת חדשה
צלולה יותר, חלקה יותר
וחזקה בזיוק כמו שצריך!
כאדחור. אני קורא לה "באד"
אם גם אתה רוצה
להיגות מבדה טובה
שים יד על באד.

באדוויר

8 מלכא

רבקה שריד, ג'ינג'י זה אופי

שיחה גלויית-לב עם אשת
הדני-שר אברהם שריד,
אשה מעשית ופוליטיקאית
מתוסכלת, בעלת צורך
קיומי להיות במרכז
העניינים, חלק
בלתי-נפרד מהמשחק.
היא היתה כוכב בתכני
המפלגה הליברלית
למזבח בעלה. היא חגיע
עד ראש הממשלה כדי
לדחוק חוק. לא מסחרר
אותה להיות אשה של שני
שרים. גם לבורג היו שני
תיקים אבל הוא לא עשה
בהם שום דבר.

מאת מיכל קפרא
צילומים: שמואל רחמי

לרבקה שריד אשת הדני-שר אברהם שריד, יש רעות מוצקות בכל נשוא. בשיחה בסלון ביתה היא מרבה לקבל פניות, להודיע עד עומק נשמתה, לקרין בחברמניות, ולסוחר את עצמה בחינת. העואר "אשת שני שרים" הולם אותה. אני ג'ינג'י, היא מכריזה בתחילת השיחה, לא מבטלת אפשרות של עיוותן צבעים, ג'ינג'י זה אופי. חרעי לך, שתואר "אשת שני שרים" - שר התיירות ושר המשטרים - הוא לא ייחודי בליכ. גם השר טרג החוק בשני תיקים, אבל הוא לא עשה שום דבר. לא בתיק הראשון, ולא בתיק השני והדומה.

גברת שריד בסלון. שר המשטרים בחור הסמוך, הוא לחוש. על שר התיירות תורב אחיכ. יש היראכיה. היום קראתי בעיתון חלק ממסיקיו של השופט אהרון ברק לבג"צ שהובש בנושא החגיגות, והוא ממש הקפיץ אותי. לא סבלת את מתיקתי הפש האלה.

אולי ברבר קצת על חנינת אנשי חשביכ. אוי, לא, לא. את יודעת, בתור אשת שר המשטרים אסור לי לגעת בנושא הזה.

רבקה שריד אשה חזקה, פוליטיקאית מתוסכלת. יש לה צורך אובססיבי להיות מעורבת, להיות במרכז העניינים. מבחינת הציבור היא לא רק אשת שר - א שניים - שיכולה לדווח על תחביבי הנטורונמיים של בעלה אלא חלק בלתי-נפרד מהמשחק הפוליטי. רונגמה קטנה כשרבקה שריד רוצה לרוחף חוק - אי מירסום שנות חשורים, למשל - היא מגיעה לכנסת וחושלת שיתה קטנה עם ראש הממשלה, שרים וחברי כנסת. כשבעלה יצא בעבר נגד בכית המורים הגדולה, רבקה שריד ענתה לטלפון והסבירה למורים הבעוסים את עמדת ראש המשפחה.

גם במערכות התככים של המפלגה הליברלית (המשך בעמוד הבא)

"בניגוד למה שאומרים, בעלי הוא אדם בעל דעות עצמאיות. הנה, בנושא החוק מיהו יהודי נוסיתי ולא הצלחתי לשכנע אותו. אבל לפעמים כשאומרים משהו הגויני, זה נקלט."

רבקה שריד ואברהם שריד
הנערים ידעו עד מה
שחברתם בגמיה שני חנו
עברו ידע. חיים הם צילמו
אלי ומעמדם איתי

רבקה, צריך לעשות משהו

מלחמת העולם השנייה

"אפילו אם אני יושבת לאכול עם השר, אז את החלק שלי בחשבון אנחנו משלמים באופן פרטי. אמור בשום אופן לשלוח את החשבון למשרד. זה יכול לגרום עוגמת-פנים רבה. את יודעת איזו שימוחה לאיר מתעוררת במקרים כשהם תופשים את זה?"

(המשך מהעמוד הקודם)
היא כיכבה. כולם היו מצללים אלי ומעריכים אותי. לפעמים ידעתי על מה שמתרחש עוד לפני שבעלי ידע. בבחינת האחריות, אחרי ששטב במיכלה על בחירת ארבעת השירים, תוליס יצחק מודיע לשנות את רעיון לעשות בחירות. בעלי שידר את תוכניו כיוון שחשב שהעניין סגור. בקצור, החלפתי שלו הוקשרו אלי ואמר לי - רבקה, צריך לעשות משהו.
לגבות שרירי יש סימפטיה רבה לצירוף המילים רבקה-צירוף-עשות-משהו. היא אשת מעש. כשבעלי בחר לי, שטח המדינה הפוליטי שלה הצטמצם. זה אחד הברים הקשים ביותר שיכולים להיות לאשה מעורבת. כשבעלי גבד לי את הרעיון בהתחלה אכזבה איומה. פתאום נשאיתי אופטימיזם. זה כמו לספח ילד שמתגרר ופרח מתוך.

את זכרתי איך מקרה בו הצלחתי ברובי וחינוך לידית שותפה להחלטה.
רבקה שרירי חושבת. פונה לבתה: רבקה, את זוכרת איזה מקרה שאבא שינה את רעיון? רבקה לא זוכרת. בבואי נאמר שהצלחתי בדברים הקשורים לשטח המפלגות, כי שם יש יותר מקום לרגישות של האשה. זה ידוע שלאשה יש יותר רגישות מגבר, יש לה חכמה שיכולה לאבחן אנשים בירת תורה. הייתי מאוד מעורבת שם, היכרתי את כל האנשים. לפעמים הייתי אחראית מאוד על אנשים שאינם דוברי אמר, כן, בזה יכולתי לעזור לה. גם הבנתי לו יותר אינפורמציה אני הייתי בעניינים.

בערים שיש לנו שם משרדים, הוא זה גם עובר וגם חוסר כספים למדינת ישראל. בהופעות שהוא נתון לירות המקום.
ומה את עושה שם?
אני מעורבת באנשים צעירי בישראל. רק בעשירי התחלתי לכוין את חשיבות הנצח האיש עם אנשים בוגרי.

"אין לי ספק שאינני מודרכי נפגנ, אבל הוא הרי יצא זכאי, וכולנו ידענו שיצא זכאי. נכון שהוציאו לו את נשמתו, אבל למחבת העניין אנשי השב"כ לא צריכים להיענות. מה הם עושים?"

רבקה שרירי ומזכרות: "כשבעלי נבחר לשיר הנושתי אכזבה איומה. פתאום נשאיתי אופטימיזם. זה כמו לספח ילד שמתגרר ופרח מתוך."

מדת משפטים כמו. גוף לכל החיים ופצע לכל החיים - אין טראומה. אבל את מלחמת הצדק שלה היא ממשכה להחלטה. רוצה לשנות. אלא שיש גם מקרים שהצדק, כנראה לא חייב להיות עשוי. למשל, מקד ציון מרדכי. רבקה שרירי. אני מתגברת למתחבבת איפה שאדם מסור את נפשו צריכה להתחייבות אחרת. מי מתחייב לא שונה נאמר ששם, או בשביל מה לבדור ככה? וכן הלאה, ומה על יצחק מרדכי שמתל מלכך מקד ציון שר, שחמך ותינתן.
אני מחלל מבנה את התינוט שהוא עבר, אבל אני מחלל על תר וחבליה. אנתנו לא צריכים להמשיך להרגיש שהם מבצעים או משיגים משהו, אלא מה היתה יכולה להשיג מהם. מה תעשה ועזרת ומה ממשלתית או משרדית או זה יקבל את

עונשם, ומה הלאה במקרה הזה אני לא רוצה שאנשים שפעלו למען מדינה נעלה - ייענשו. תראי, אני לא מכירה את כל הפרטים המדויקים. אין לי ספק שאינני מודרכי נפגנ. אבל הוא הרי יצא זכאי, וכולנו ידענו שהוא יצא זכאי. נכון שהוציאו לו את נשמתו, אבל לטובת העניין אנשי השב"כ לא צריכים להיענות. מה הם עושים?
מגנע בנשמה שאני רבקה שרירי עירער ישר של אדם (מפגע לכל החיים, חבליה) אני לא מכירה מתוך ידיעה, אלא מתוך הרגשה. אולי הם היו צריכים כיוון, אולי רצו לאלתר. איזו דרך אחרת היתה להם? הוא היה קורבן זמני, אבל תודה לאל הוא יצא מה.
על התינוט שניתנו לאנשי השב"כ, לא מוכנה אשת שר המשפטים לדבר. על תינוט בכלל - כן, אני באופן אישי נגד תינוט. לדעתי זה צריך לעבור שלבים רבים, ובריקות יסודיות של פסיכולוגים ואנשי רפואה. צריך להיות בטוח שהיופי והחיוני של המופע הוא לא זמני. זה כרוך בחירה מחשבה ובחירה ידע מקצועי.

ומה על התינוט שניתנו לאנשי המחתרת? אין ספק שהמעשה שלהם היה תוצאה של אידיאליזם בשטח. הם הרבה זמן התלוננו. הגיעו מים עד נפש וזה יצא להם על עצמם, על המולדת. אני לא מכירה את כל הפרטים, אבל זו בפירוש הגנה על המולדת.
לפי התינוט הזה, אדם חתי במדינה השוררת זונת, ומחלל לזרזן כיוון שהתערערו לא נשמעות, ובאי גם הוא לחינה מחזרת.
כן, גם לאדם כזה מניעה תינוט. הרשויות בארץ יכולות הרי להוציא אדם מרצתו. אצלנו בארץ, כשכואים למשל באיזה נושא, חייבים להפוך שולחן. כל פקיד מה רוצה לתת הרגשה שהוא חתי חשון.
הביוגרפיה בארץ מעצבת אותה. באמת מעצבת. אלא שלא כל כך כרוך למד.

בזרזן אשת שר, יכולת בזמן מירוסם שמתחייב בנושא החקירה, להרים מלפון ישריות למפכ"ל המשרת. כשברזן רב עם המורה, חתקשות עם שמואל, מנכ"ל משרד החינוך. אין מה יוצא מןמשרד חתב של יחידת תלמידה מצטיינת. בביתא יא היא הסתכסכה עם המורה על עקרונות. זה פגע בה ובכלל זה היא לא גמרה בהצטיינות. אילו עקרונות המורה אמרה לה, שהיא לא אהבת ילדים עם תפיסה מורידה. או כשבעלי עזר לה לבת שלי, הרמתי מלפון למשפחתי. יש לי מריבליה ואני מנצלת אותה. זה נכון שאני אשת שר לא היתה עולה את זה. את יודעת למה כי זה לא מעניין אותי. אני בהחלט מנצלת את המורשת שלי. רבקה שרירי. אני מתגברת למתחבבת איפה שאדם מסור את נפשו צריכה להתחייבות אחרת. מי מתחייב לא שונה נאמר ששם, או בשביל מה לבדור ככה? וכן הלאה, ומה על יצחק מרדכי שמתל מלכך מקד ציון שר, שחמך ותינתן.
אני מחלל מבנה את התינוט שהוא עבר, אבל אני מחלל על תר וחבליה. אנתנו לא צריכים להמשיך להרגיש שהם מבצעים או משיגים משהו, אלא מה היתה יכולה להשיג מהם. מה תעשה ועזרת ומה ממשלתית או משרדית או זה יקבל את

חברת שמלות וגינות אהבה
חושב שותמלחמה חיקק כל כך הרבה זמן קאב בלב הוא כאב שבלב, ואותו אף אחד לא יכול לקחת. אני לא יודעת אם בתחילת המלחמה היה אסון גדול כל כך כמו זה שבהצצה, למשל, אמנם אברתם כאיש איבד לא יכול היה לעשות דבר מלאו בזמן מצער כל כך, אבל זה לא הוא עשה. זה התחיל.
את ידיעתם בנותאביבים קנו. לדבריהן, לפני שנחמך האחרון ליקוחה, חמישה חדרים, וי סולידר. תשלמונים בבית הם בשבילה על תקן צינורות ומלון. אינאשר בלי. תחלת לבד את בדינתו. רבקה, תביאי את שתי השמלות והחידושים שהמרת. מתחלפת עם בת בדרדורה. מרבית גינות אהבה. מי יודע לא היתה מניעת במלחמה.

היה עירין חברכנסת, הציעו לי להתמנות כחברה בירקסותיה. נושא המכונות קרוב לליבי ויש לי את כל התנאים הדרושים.
מי הציע?
אני לא יכולה לתגיד לך.

רבקה שרירי רואה עצמה אשה ליברלית. כן, אני אשה ליברלית. למרות הליברליות היא נגד עירוס בתאטרון. אני ליברלית לכל הכיוונים. אין לנו שום זכות לפגוע בנשיות של האדם השני. באופן אישי ערשלי יפה מרשים אותי יותר מעירוס בכלל. בתאטרון מסוכסד מספיק שיושבים בקהל מספר אנשים שזה מפריע להם, כדי שצריך יהיה להתחשב גם בהם. צריך להתחשב בכלם. הנה, אפילו אמריקה תורת היום לשמרתה. ברגע שכולם מודעים נוצרת חברה בריאה מבחינה נפשית.
בנות העין אני קולטת על הכנינת במלון פסל מניסודי של נשים עירומות.

"משנעשה עוול לבת שלי, הרמתי מלפון לשמואל, מנכ"ל משרד החינוך. יש לי מריבליה ואני מנצלת אותה. נכון שאף אשת שר לא היתה עולה את זה. אני בהחלט מנצלת את ההזדמנויות שיש לי."

ומה על ספלי עירוס במזיאונים? אלא תשובי זה או מה? היא אומרת. פסל לא מעורר כלום. את יודעת, לא מעורר רגשות. זה שונה כאשר רואים אנשים חיים מירוסים. תראי, אני מסוגלת להתנות מאדם יפה בעירוס. אני מסבקי מחפשת את היופי, יודעת להתנות מרבי יפה, אבל למאור ואליס אנשים אחרים יהיו מחשבת אחרת, ותמשיך לבר את הכיוון.
אל סוגיות העירוס בתאטרון הגיעה בעקבות עימות תוך לין - תעסגלור. רבקה שרירי צידדה כמבין בתעסגלור. את מחחיתו של תוך לין היא לא אהבת. אני לא מחפשת את המחשבת בחיים. אני מעדיפה לראות את היפה. את הצער והזכאי אשר לקבל חתם. אולי אני לא כל כך מוחבבת כשכילי. את המספט הזה היא אומרת באנגלית, אולי כי לך את את חוסר התינוט. בגיריודק ראייתו הצגה על הומוסקסואלים. הביצוע נהדר, אבל התוכן... כל העיוותים האלה זה חלק מהחיים, לא רוצה לראות אותם.

וא למה הלבית להצגה? להכניס בגלל המשחק. המשחק מירדליה. לא מתיש אותי לחיות אשת שר שרירי. אני כבר אמרתי שמבחינת האופי שלי אני מאוד אוהבת להיות בעניינים. אני כל הזמן אוהבת לראות ולהאזין. זו כבר דרך חיים שממש מושרשת בי. אני חולבת אינו לכל מקום.
ומי מממן את הליחי הצמוד שלך? אני מממן נוסעת איתו. ואם יש תוצאה נוספת - אני משלמת. זה חוק. אפילו אם אני יושבת לאכול איתו, או את החלק שלי בחשבון אנתנו משלמים באופן פרטי. אמור בשום אופן לשלוח את החשבון למשרד. זה יכול לגרום עוגמת-פנים רבה. את יודעת איזו שימוחה לאיר מתעוררת במקרים כשהם תופשים את זה? לאיר מתעוררת במקרים כשהם תופשים את זה? לדעתך, אברתם שרירי הוא שר-משפטים איראלי?
אני רבקה שרירי. מנצלת ישראל, קשה מאוד לעשות דברים בגלל מלחמות היהודים. כפי שאני מכירה את בעלי - אצלו תעבדה הוא במקום הרשון ואדם בעל כוח עם מניגמוס סדק יכול להחליף בכל תפקיד. לבעלי יש השכלה משפטית והוא רב-אופקית בתוצאה מפגישות עם ראשי מדינות. אין לי ספק שיש לו את היסודים והחשק. הוא לא אדם שהצטמצם בארץ.

איבוד הבחירות על

מלכת להיטי הסקס עם סרט
ותקליט חדש, וגם תסריקת ופנים
חדשות. מבונה מורידה פרופיל
רוצה להיות פחות סוערת ופחות
שתלטנית. המצליחנית שהתרוי
ממה לצמרת בעזרת רצועות
החזיה שלה, משחקת עכשיו את
האשה הנשואה, המאוהבת.
בעלה, כוכב שעורריות, גונב את
ההצגה, והיא כותבת לו שירי
אהבה.

תח את דמותה של מדנה לוקח
הקאמולית שגדלה בבית אימלק
חזיה מפורסמת. היא ידעת ל

מראה הפרוע והציני התוקפני אבל אסור לשכוח
 שאת את חשבי אזהרה וצווארה בצלבים הממודגמים
 מה המעלהבת של חנה מירית

מאת עירית שמגר
צילומים: שרות "גאמא"
וד. פיינגולד

11 לא יא שחקנית בכלל. היא שחקנית
סטאליז. זמרת, תופנית, רוק, ביבי
ברוקלין, לפי צלם בתרבות
”קוטומורדן” – מיני-מוס –
שקראו בקצת פחות מוס. מרגה לואיזה
דווינקינה קימברג גם יודעת שחמיד
יימבא מישוה שמשמש אותה במשח
השולמאנגן. אבל היא שרית
התופנית בעצמה את סימטוני חוראד שול
הוא גם במסכים “סוון סוון” והתפתח בשנאה,
וגם תוקלים חרש – true blue. מרגה אחרי ישי
גם נארה חרש

לא ממנו היא נתנה לגויסמיה לפראחיות,
והייתה את הסקספיל של היהדות ותרבותו.
נתנה והיה לא נתנו לה עשר שנים מולת. נתנה
שחקנית את עיני קריות. את בתו קריות היא
פופסטר. את קשר היהדות. בתה בתה. בתה
מולת לה. ממנה. את קשר לרוב. לרוב. לרוב
המלך לא הקצין אותה לפיכמה. לפיכמה. לפיכמה
יאמן. שנים חיים מיתק. דרדו. היה היה מלכת
להחיות. הוכן לא מיתק מלכת. מיתק. מיתק
מיתק. מיתק. מיתק. מיתק. מיתק. מיתק. מיתק
אתה אתה את מיתק. קנודת. את מיתק. מיתק
יתר מיתק. מיתק.

[illegible][illegible][illegible]

15 4472510

איבוד הבתולין? ענין של קריידה

עוץ פון: תמיד לחוץ.

הפרא ימות צעיר

הסיפור של מדונה הוא גם הסיפור של שון ונער רחוב ומשפט צעיר - זה שאילו סיכנו אפילו במסד לעבריינים צעירים ("פוליס" הפרונטות) הוא בעצם בגם של שחקנית ומבאני תיאטרון, זה שהלמידים שלו עשה בסדנת התיאטרון בלוס-אנג'לס, הוא לא התגלה בגלל תשע-עשרה, הוא המדי היה אצל כסתרחתל לחמוצי ירד ואחרי ההרגשות, אבל דחייתו מוכן.

עימותו האמנותי מתח אחרי "כייבו אורח", שון גבן את ההצגה מתחת ב"ב" ואיש השלישי - שם היה עבר מסובך, סוחר קוקאין, בעל כסל, הרחוקתו ואהבת הסכנה חזרה מוכר שדות בצאמלי לדרסום, צורני היה חברה בשנה בלי ליגור, את הדמות הזאת, לשון של זה חבא בבעצמית, ובחוקיות ההתחבאת ממנו את הליף הזה שיומן (מדונה) ותכליתו: שחקן טוב מדי כדי שיתמלגו במיתוס הערביהו, הוא משתקל על המסך, הוא שולט וקולו.

מעם כחבנו עליו יותר מדי מראי, ויותר מדי טבעי. המיד לחוץ, הוא ימות צעיר. בינתיים שון התכניית במסלול של סלבריטי, המראות שלו גוחנת לו כותרות, אך מה יהיה על המסך?

מי לובש אצלו את

המכנסים? אני מוריד את המכנסים במשפחה

הזאת ולא אכפת לי
מי לובש אותם."

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

[illegible]

הענין המעורר (15)
הענין המעורר. אבל כך מכנים אצלנו אשה מצליחנית,
שהיא מוכרת ממתנות להצליח ואף אחד לא אוהב
ללכת לה ללשון. אנחנו שטיתי לא מנסה שהיא נסרף
היא מנסה ראשון, מהקל המסור והמראה המסור.
היא חיה שזה אשה נכונה. יש לה כל הבטחון העצמי
הנכונה.

במלחמה נפצעו קצתים רבים וידיהם כשהיה רותם את המכונה. המכונה שצולמה בסרטו של הלפרין, ציור של שמואל עזר שנים אחר כך "בפנטהאון" וב"פלייבוי" מאי 1965, נכח ובעונה אחת. את צילום אותו צילמו, חתומים, אוראל ואחיו ב. אנסקינס. רותם חמו חתמה על תצלומיה הבאים "ברודליין" ו"כמו בחלום" וחתמה על כלל תצלומי המין, אשר מהם נאסרו מעולם להפצה. מדינת החלל לשיר וגם להראות - בסרטוני

מחנה ידוע שהשקט הזה של צילומי העירום
נעצר עם אחרי. לאחר הפריסום ציאה לפגוש את
המפיקה ומשפיעה הראשית במדיום האינטרנטי. אינִי
מבטלת את שום דבר והוא שלה הוא. אלא יש לה
גוף – ובעצתו לא לפגוע לא לחתובים. להבטח לה
נעצתם ולתקת לה מי שיש. אלא איש לא ידע
מנה ומהות שלה, אלא לילה, ואך חשבה של תהיה אפילו
מנה. והייתי כן פוערים וסך הדגושתי כמו לילה
הוא, כשלא תרשו לי ללבוש גרביים לבנים
על פגיון של הצדעה בכתיה של לבוש. חשבתה שזה
הפגיון של הפרדת לילה יום חוש.

ל ניסיון לגתח את רמותה של מדרגה
לוקח בחשבון את המראה הפרוע,
המנוע המורכב, החל החיפוש

[illegible][illegible]

אשה אחרת; אשה שהשכבת לאשה אחרת,
עקרי-בית משועממת שקוראת מקומון
לחל כמורה מורה של אחד שמחפש נואשות את
הנכנסת לנעליה של סוון, לובשת את בגדיה,
הכא ופחקה המחוללת בחייה שינוי קיצוני.
יש הרבה משהם אסון ולי, אבל אין זה נכון
הא מוכנה: היא אסון

מסע: מחיה ומקומות בשולי החברה. אבל היא
היה עם ראש פתוח שערטה מה שהיא רוצה. היא
התורה בעלת תושיה כלתי רגילה, מאותן נשים
נית את הכל. היא מתמרנת בכורים שמוציאים
לאחלת ערב. יודעת להסתרר ולא להיארר

אליהם אותה ארץ היא מתקיימת ומאין הבגדים
לובשת, תמיד יש לה תשובה שתפוצץ את

ה' מ' שמו"ז אותה לקבל את התמקיד שחולל
בציירה שלה, כמו אצל סוה. מדונה, כשחייית
ח' בשנים הראשונות של בנרות, הייתי צריכה

ה' לי כמך ולא עבודה. גם אחי וזין שואלים את

אין ארבע מוסדן שפוזען אונזערע אינטערעסן

אם אתם מרושפים השקעה בתקופה קצרה – בבנק דיסקונט תמצאו מייגון רחב יותר של מסלולים להשקעה לטווח קצר, מהם תוכל לבחור:

מסלולי ההשקעה הקצרים של דיסקונט

חדש מדיסקונט!
 "רימון" קרן נאמנות

מקדון גביש? בקבוצה נפרדת מ-2 סטילונים עם חידוש אולומפיקי, השתלבים הסכין לזמן קצר מחליים על מכשיר למחזור ההרפתקה והעלבול: בזה מקדון המקצוען והרווחים שמגברו עליהם עדים על תקופת מקדון (ריבית דרימה).

<p>מבצעים משקאות, במניות ובכרטיזי דרך תחנתים להוציא במניות.</p> <p>מחיריות ושקעה ו במטבעות ורווחים ממקורות ממשלתיים, רכישת השקעות שכליות, המצאות למד ולמכור המפורטת לרווחים ממשלתיים.</p> <p>חודש 2, ריון 1, רשמי התקדדות של קרן המטבעות.</p> <p>ריון 1 היו מטרות להכנס ממשלתיים.</p> <p>הטבה ו מנילה את המטבעה למשקיע, וית ותיא מתווה הטבה של 0.25% בעת הרכישה.</p>	<p>ענכח השקעה.</p>	<p>7-1, חודש, רכישת מניות.</p> <p>קמ"מ 7-7 רכישת מנוע, רכישת קמחה.</p> <p>קמ"מ (מקדון קטוב) - מתרחשים על 12 חודש, רכישת קמחה.</p>	<p>7-1 רכישת מניות - השקעה להוציא ער חודש וטוטום, רכישת בנחה ומידע על במים השקיעים.</p> <p>רכישת חמ"מ במגן.</p> <p>קמ"מ (מקדון קטוב) - השקעה 7-7 ימים מועד, עכ חודש וטוטום, רכישת קמחה השקעה.</p>
--	--------------------	---	---

שבת וז' אדר חש החסידים מסורות
 מכל עמלה
 באפשרות להשיקיע גם בתח"ס
 (תעודת מסרון סימולט) - השקיעה
 משאת ריבית לתקופה שאינה מוגבלת
 בנסך, עם אפשרות מימוש - מלא או
 חלקי - בכל עת.

אז לראות בחדר חומטוריסט אש ונחשת

בנק דיסקונט

»

דבר טמור בזה (ועקבות)

ככל אותו השאלות המטופשות, מוזכר בהקמ' לשכר
 והדיה והתפיה הכותמים הדיים של מדינה. את האלחתי
 ונתעתי דעק, כמון וזה מה ששמן אתי כסירה".
 עכשיו עשתה את "הפתחה בשנאה", סיפור
 ונעתי יתר, סיפור אובדן. בשנאה אתי, 1938, של
 הסאים בלגאיות, מנעתי. כמות טובים ממסרסס
 המערה לשם יד לרות מסירות נידה ברוחם
 ממסרסס. המרט אולם הכותמים ובלדורת, והמפיס
 ג'ורד היסין ומחפושיות עכבה העקש לשבור את
 התחקי מלונותי מי לא אל את הנחלה הקאטילית
 והמטושתה בדרך חלפיה. לשבור הנחלה שלם
 וכיני לכם, אמר, את האמפיס בוראס שנתארב
 באתיין העבר "מלכה אקריגית" – כי במחיה
 אקריגית אולם שכל אתר את האזהות כסאום.

1 זמן הצילומים חטט בעלם שון פון על ראשו של ציונואג, באלע דעס, והתגרסו הסטולע פון מרגנה דרעס, צלם אנגלי. ניצב כוסט פוסט לאחר שביקש את תחנתה של מרגנה, ואחר יחסי הצירוב עץ כשהצעי להם להצלם בשבילי הערעובים. אחרי ששון פון תגן לברוצה פמלה) עורר של עיתון כבד מרגנה בונגנינג, סט לעד בעלי ההבדל כדי ליישר את ההדורים. על אף אוצרו להבדל מוח קיבל הוגן פלאק רז וכותב וכתב וכתב את התגרסו בחיובי פוסט להם מיהם כמלה בכל מלחם הפסיקים עם התומן שון, יכולים לבקש מן שלוח פסולה עם ציונואג, אך ש' חילוק דעת בענין מרגנה, אף הכל מכמשים לגבי שון פון האחר הקטן, זה היה כינויו על בימת הצילומים.

באמור, אין צדקתם טובה יותר מן האנטישמיות. כשדעו לדאוג לרובע בן שון גסקסד אכירים עזקה ומרונה הסתהרת תחת מסגרי צהור. תחת הסתהרת, תחת חלונ הסודר בעבבגניס מוסידיס, לגיניס העוירא, כידוע, קילמו לא מוטקוסים מלמלעס, הכיסיסה הסופסה למרונה, וכלם כזבו מחתת תלמוזות, וכבו חסידים המפלגן השמלעס על האילריל'. לפי כזבו האזהב שלחם מן הוויזויס ברחת מרת. לא רק כזבו עינינו, אלא שבויעים לפני חתונה המפרסמת סוככות מנחלת זרמן עי מילא ג'קסד ואין שון שן הנה את חומר הסכתבי.

עבשו הם חיים יחד, אזהרים יחד ועוברים יחד
דורק דברים טובים יש להם לומר על זה. כמו למשל
כיצדוואז אומר עליה. שום דבר אין חשוב במחלת. לא
האוקיאנוס, ולא היבשה, לא מלחמה אנומית ולא
עמים נורעים ברוב. מרובה היא מרכז העולם.
מי לרש את המכנסים אצלכם כנשפחה?
שאלו את שון.

אני מוריד את המכנסיים במשפחה הזאת, ולא איכפת לי מי לובש אותם.

מדונה הנשואה וזוכבת הסרטים, היא מדונה

עכשיו אני כותבת הרבה שירי אהבה, מוזי, אבל אני משום מאוהבת, ואני מתחשבת כרענו. של אהובי. שון נותן לי השראה. כמו ספר גורל או סרט.

אני רוצה לשמור על הקסם והמיסטריון בחיים שלנו, כמו פעם, בחיי מוכבי הוליווד בעבר. היום מתעניינים רק בבניסה המלוכלכת של המפורסמים. אני כדי לשבור ברחוב צריכה להסתתר. פעם הייתי

מחוצצת, סוערת. היום אני מורידה את הראש.
שון מבין אותי. הוא רוצה להגן עלי, לשמור עלי.
זמן הדיבורים הרעים שאנשים אומרים עלי. יכול להיות

הוא נאמן לעצמו ולא חשוב לו מה יגידו.
:תמיד הייתי שתלטנית וחוששתי עמדות כוח.
נור כילה ירעתי שהעולם שייך לי ואסור לי לפסס

והוא יגיש לי גישה חיובית לחיים, ואני מאמינה שהקהל שלי מכין אותי. אני מאמינה שהם יודעים להעריך את ילדיה הקטנה ממישיגן, שהיה לה חלום גדול. אני לא לוחמת את עצמי יותר מדי ברגינות

ותה חייב לעצמים לחזק על עצמך, ואני עושה את
החיים, ובסירטוני הורידא שלי. אפילו בהופעות
שלי.

סוכנות 17

אצבע על הקיר

מאשה אפרתי, גיורת
מברית המועצות
וקומוניסטית נאמנה בסניף
רק"ח בירושלים, נרצחה
בביתה במוצאי חג הסוכות.
לא היו עדי ראיה. הנשק לא
נמצא. המניע לא נודע.
הרוצח נתפס בגלל טעות
קטנה. בימים אלה נשלח
למאסר עולם. משפט הרצח
היה מהסוג הנדיר. הסיפור
שמאחורי התעלומה.

מאת ברוך מאירי

בבוקר יום שישי, 19 לאוקטובר 1984, ניגשה מאשה אפרתי, בת 62, חברה נאמנה ברק"ח, לסניף הדואר בשכונת בית הכרם בירושלים לראות אם הגיעו מכתבים לחיבת הדואר שלה. משם קפצה למספר דקות לבית חברה הסוכה נעמי סיסון, כפי שעשתה פעמים רבות בעבר. שתייהן עובדות בשירותי הבריאות של עיריית ירושלים. הבדיל ההשקפות הפוליטיות מעולם לא הפריעו לידידות הדוקה שבניהן.

מאשה שאלה: "את יכולה להיות איתי בקשר בשבת, או אולי לבוא לבקר אותי?"

נעמי ענתה: "אני לא יודעת. סוף השבוע הוא יחיד אחי עומס בדרך כלל, יש לי ביקורים, אבל נותן בקשר".

נעמי לא טיפלה בשבת. למחרת, בתום חופשת חג הסוכות, שבה לעבודתה בעירייה. בצהריים ציללה ללשכתה רגה חבר, האחראית על העבודות במשרד. "נעמי, היא אמרה, מאשה לא הופיעה לעבודה. אני מנסה להתקשר אליה כל הבוקר ואין תשובה. אני כבר מניחש. מאשה היא אשה בודדה וחולנית, אחי היא מרגישה לא טוב".

סניף לשעון שלוש, בתום ארוחת הצהריים, יצאה נעמי סיסון לבקר את פשר התעלומה. היא הלכה לביתה של מאשה בדרכה המסודרת רחל 10. כל תריסי הדירה שבקומה הראשונה היו מוגנים פרט לחלון המטבח. היא ציללה במעטפת הדלת את איש לא ענה. מעבור שעה קלה, אחרי שביטטה עצה עם רגה חבר שחיכתה לה ליד הסטורמקס של בית הכרם, חזרה שנית לדירה. הפעם ניסתה לפתוח את הדלת, ולתורמנה גילתה כי זו נענחה לה בקלות. נעמי לא מיהרה להיכנס אלא ביקשה סדרם מאחד השכנים, משה רבש, שיולווה אליה. חשש נורא כירסם בליבה. הדלת

מאשה אפרתי לפני מותה, על רקע הכנסת הרוסית בירושלים, ושמואל ברוקס במי שצולם לאחר מותו בעת בדיקת שעריו על חוקרי המשטרה. הוא שאל מתי היא תחאבד.

הראשית היתה פתוחה, וזה סימן מודר וטוב. רעות לגבי מאשה אפרתי שהיתה נוהגת להסגר מאחורי כנף מעלית.

השנים נכנסו לדידה החשוכה. רק מדרג הדלת של חדר השינה בקו אור קלוש. רבש הדליק את החול בפרדור, והיוו את הדלת בחזרה. "אני לא גיבור גדול", התוררה מאחורי יתור. נעמי הסתכלה פנימה וקפאה על מקומה. "אני מסתכלת כמה דואה כף רגל מציצה ורגישות כאילו הארמה בולטת אחי. אונות פניקה, צעקה ותפסה בכנף של משה רבש, הוא הביט פנימה וראה את גופתה של מאשה מוטלת בתוך שלולית רם גדולה. "בואי נתקשר למשטרה", אמר לנעמי, "אני בטוח שזה רצח".

הדבר הראשון שכלל לעיני של מפקח המשטרה סלומון אמיר, ראש צוות החקירה המיוחד, היה הסדר והנקיון שנשמר בתוך הדירה. איש לא חפר אותה. גם לא היו סימני חיש. מאשה נרצחה בדיקה של מכשיר חד בכל חלקי גופה. מגבת לא גדולה היתה מונחת בין רגליה, ומחצית לראשה - מציטוט קטן. על צווארה ענדה שרשרת גדולה עם מדליון. עגילים ומכשיר קישוט את אונתה ואצבעותיה, בסמוך היה

מאשה אפרתי לפני מותה, על רקע הכנסת הרוסית בירושלים, ושמואל ברוקס במי שצולם לאחר מותו בעת בדיקת שעריו על חוקרי המשטרה. הוא שאל מתי היא תחאבד.

מונה אצבעה ומבוכה כסף מזומן, גם מסבע זה. היו סימנים של מאבק שחוללה בדירה בין בעלת הבית לאלמוני שנכנס פנימה, אבל התקבל הדפוס ששם רב לא נגנב.

למפקח אמיר בראה ברקע הראשון שלא היה זה רצח למשרת שור.

וא חוקיק את חוקרי המחלקה לרצח פלילי, והם החלו לסרוק את הדירות לחפש טביעות אצבעות וללכת כל חפץ אשר בדיקת מעבדותיהם עשויה לסייע בנעיצת התעלומה. את המכשיר שבו נרשמה מאשה - לא גילה גם לא נראה היה שדרכה פרז מדינתם - כל הסימנים העידו כי לאלמוני היתה גישה לדירה. בעלת הבית לפתח הכירה אותה, אם לא היה מבאי-בית.

עם קצת חשש הזה העלתה חקירה של שכנים וידידים מערכת ענפה של קשרים אישיים שסייעה מאשה אפרתי עם גברים שונים, רובם במסגרת פעילותה ברק"ח. חשד הראשון היה שרצח נבע על

עם פוליטי. מזכיר סניף רק"ח בירושלים יחיאל ששן, ומשה רישינסקי חבר המפלגה וידידה של המנהל, התייצבו כיומנים במשטרה שבמגרש הדפוסים. הם שמעו על הרצח ובאו לשמוע פרטים על חשיבת החשיבות וגם לקבוע את סדרי והחלוצה. משה רבש היתה אשה בודדה, ומי ידע לחלוק לה את חשיבתה? לא היה מפלגתי.

הנערים ביקשו לקבל את רשימת החברים במסגרת פעילותה בירושלים. יחיאל עקל והתנגד. איימו עליו שאלו לא ימסרו את רשימות, יעצרו אותו כחשוד ונתנה לבקשם לעתים מולמנה. היא עמדה לפרש

מאשה לא היתה איום פוליטי כמו שרצתה להחליף מברידותה. היא חיפשה בטחון לאחר מות בעלה השלישי, וזה מה שהמריץ אותה לחפש חבר לחיים - אמצעות מודעה בעתון. האלמנה כבר היתה כבת 60, ולחבריה אמרה שלא מדובר כאן ברומן אהבה.

לגישלאת התכונה למסור לביקורים נוספים. כפי לא חסר לה. היתה לה ריזה נוספת בתניה. בשנה שקדמה למותה הסרטי הלה להתכונן לניסיון, וכבר רכשה מתנות לעשרות הקרובים. נאמנותה ל"אמא רוסיה" היתה עקבית וחזקה. בצוואתה הורשה את כל רכושה למפלגה.

יחיאל עמית, כמו גם חבר המפלגה דיימנסקי וחזירה נעמי סיסון, ציירו את מאשה אפרתי כאשה נמרצת וקפדנית, וגם מאדחת למופת עם הרבה רצון ולב הם שמעטת לדבר על עצמה אפילו באוזני המקורבים לה. היא רצתה להחליף מברידותה וחפשה בטחון מעבר למעולי הדלת שמאחוריהם הסתגרה לאתר מות בעלה השלישי, ולחוללים שאחבה לגל. וזה מה שהמריץ אותה. לדברי עמית, לחפש חבר לחיים - רביעי במספר - באמצעות מודעה בעתון. מאשה כבר היתה בת למעלה מ-60, והיא אמרה שכורר כי לא מדובר כאן בזמן אהבה אלא שעשתה זאת כדי שלא תאלץ להיות לבדה.

החוקרים התעניינו האם נוצר קשר כלשהו בעקבות המודעה. סיסון ודיימנסקי (שהכיר את הנרצחת במשך 30 שנה) רמזו להם על קשר בולט במיוחד עם אדם המתגורר במרחב חיפה, בקרייתיים או בסמוך לה. דיימנסקי חשב שלאישה קוראים שמואל ברוקס. הוא תרם במצבו. חשש נרשם, אך באותו שלב לא עודר תשומת-לב מיוחדת. המשטרה לא הרשתה מהק הפוליטי, והמשיכה לחקור עשרות אנשים.

ואז גילתה הצצה חזרת ביומנה של מאשה אפרתי את מספר התלפון של אחת שמואל מקרייתיים. משרד החקירות סיקס את שם משפחתו - ברוקס - וגם את כתובתו המדויקת. המפקח אמיר נסע לשם אך מצא את דלת נעולה. אחת חשבתו טיסה כי "הארון ברוקס" נעדר בסוף השבוע מביתו. חקירה קצרה העלתה כי שמואל ברוקס הוא בן 66, נתן מקצועו שותאולמן מאשנת הראשונה והתגרש מאשנת השנית. אמיר חזר לירושלים ולמחרת, בשעת לילה מאוחרת, חזר לקרייתיים עם שני חוקרים נוספים, לסיף ודני ברנזומה.

השעה היתה שתים אחר-אחת. ברוקס התעורר המום וחילק את האור שבחוף. הוא לא זכר מתי לפניו התפרסם על דלתו בשעה בה מאוחרת, וביקש לדעת מה רוצים ממנו. האחרים הכלתי-קראים ואיצן בו לפתוח. הוא נמוג ונתן. "משטרה", התפלל, "מה יש לכם לחפש לי בשתיים בלילה". העברית שלו עילתה.

סלומון אמיר וצנן את עצמו ואת עוזריו. דני ברנזומה אמר: "באנו אליך בקשר למאשה". אמיר נזכר שהנכנסו הראשונה של ברוקס היתה "מתי היא ותאבדה?". החוקרים החליפו. מבטים והחלישו שזה מספיק. היו איש מום לא גילה לו את דבר מותו. מדיכן ידע שהוא איננה בין החיים. הם לא המשיכו לדבר איתו על הפרשה אלא הומינו אותו להילוח אליהם לירושלים.

במגרש הדפוסים היתה שעת בוקר מוקדמת. ברוקס ראה את כוס הקפה שהנשכה לו. מסר. לשעה 8, אחרי שלשש מננו את מדידת אצבעותיו, נכנס לחדר לחדר המפקח אמיר והציע לו לצאת לטייל. לאן שיחזר, בלונאי שיחזר את הצהריים, בין שתיחזרזי לשלוש.

(המשך בעמוד הבא)

סוכנויות 19

רצח מאשה האדומה

18 סוכנויות

סופסופות בית

אב השמ"ו
מאת נילי מרידלנד
צילומים: שמואל רחמי
בשיתוף עם רשות
שמוות הטבע

44. אל ארץ הרוחות היבשות

דך נולד נהי. יש חניון ומתקנים רבים למשחקים לילדים עם מרץ, למבוגרים עייפים מומלץ לבוא לכאן רק כדי לנח ולקחת לילדות הרבה חמץ. זה בריא.

אחרי שינה קלה עם נשימות עמוק - כמו שמנמנים החתולים והגורים - לא מתחשק לחזור מיד אל ערי הנוחה. אפשר לחמשיך ולטייל כאן באזור אל עוד כמה מקומות נחמדים ומעניינים.

• אל בית שערם ואלכסנדר וייז. זהו טיול יגנוח למרחקים קצרים. נוסעים לכיוון המושבה יקנעם שראי שוני מתישבה בשעות השלושים היו עולים מנמניה ומתומן. אולי לכן ה' אים כאן עד היום בתי רעמים צנועים מזורים בין המון עצים ושיחים ירוקיים. מכאן ממשיכים ישר, ואחרי משתלת האחים בחולי, מונים מיד ימינה, בצומת כפר-יהושע.

בבש צו זה העובר בין שדות העי מק ים בו חן מיוחד. מאחוריו מסגרת הכרמל, זה חדר חרוק תמיד. משני צדיו שדות חובבים וישובים קטנים. משמאל אלוראי ומקרי-חודשת, ומי מין דואים את בתי כפר יהושע, חלל ושדה יעקב.

שוקר - טוב להחממת
מלפפונים בקיץ (למעלה)
ובדי-שערם חצותית
(משמאל)

מימין את הבנייה, בדרך עפר, ליער משמר-העמק. מעל הכביש, באדמת הצור, חצובת מערות קבורה עתיקות. תחילתו של יער משמר-העמק לפני כשישים שנה, עת נודע בשם "יער השומר הצעיר". במלחמת העולם השנייה שימש מקום מסתור ואימונים למחתרות היהודיות שקדמו לצוה"ל. עכשיו היער הוחזק גבוה. מראות ו' תוח למטיילים, ואין בו שום דבר שמזכיר אימוני צבא אלא יופי, שלווה וריח אורנים. כאן אפשר להתמקם למנוחה ולטיולים בשביליו.

יער משמר-העמק הוא רק הסימנה ליערות הגדולים והרצופים, יערות מושה. אל ליבו של האזור המיוער הזה מגיעים מחניון הוורע. שלט עץ בולט של חק"ל מפנה את המטיילים אל לב היערות.

מחבשי היורד למשמר-העמק פ' גים שמאלה בכביש היפהמניד. הד' רך לשם עוברת בין גדרות שיחי צפר עליהם חבשילו הפירות האדומים. ויש פרמי ויתום הנראים בצדדי הדוץ. מחבשי מסתכלים שמאלה, ומעט לפני קיבוץ הוורע רואים את השלט הגדול ועליו מפת היער וחניונו.

ממשיכים לנסוע בין היערות, לאר-

מי משב עין-העמק וגוסעים לכיוון הקיבוצים רמת-השופט ועין-השופט. נוסעים בנוף קיצי טיפוסי. בצירי הדרכים צומח בר שמיר או שומר, עם ברחים צהובים, שאין כמותו כדי להחמיץ מלפפונים בצננת. מאחוריו מבשילים תפוחים אדומים במטעים, ועל פני המישורים רואים את השדות הקצורים. ההרובים, עם חבילת הח' צד היבש.

כמישה ק"מ אחרי צומת אלקים יש פניה שמאלה לכיוון קיבוץ רמת-השופט. כאן פונים שמאלה, לא נבי' טים לקיבוץ וממשיכים לנסוע ישר. מגיעים עד לכניסה לקיבוץ עין-השור פט, יש שלט. לא נכנסים לקיבוץ אלא פונים שמאלה ויורדים בכביש צד בין היערות, לכיוון קיבוץ משמר-העמק.

ובאן מתחילים להיגיש את הדור היבשה והקירור. את הצל הנחל' וריח האורנים שמלווה אותנו לאורך שבעה קילומטר.

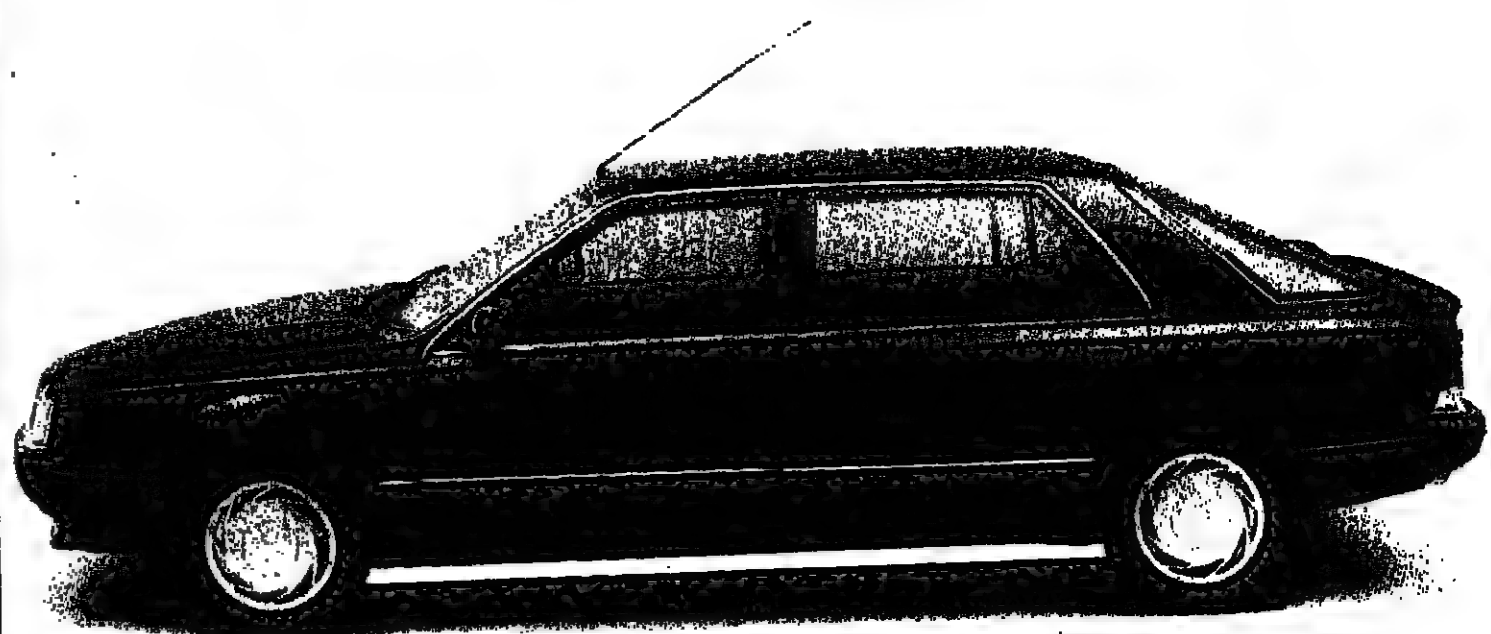
מימין רואים את הפניה לגורערה (גבעת נח), מחנה אימונים מפורסם של הפלמ"ח והתנחל. לא נכנסים, אלא ממשיכים בדרך היפה הקרירה. אחרי שני קילומטר בערך מגלים

בעת רוח מבסות אורנים בוחים ורח קלה ויבשה, וריח אורנים. אינה מבצת "שחיץ של ארץ ישראל" שאליה ר' של משה מנשה הורף והמכרם, ס שקראם הורבים לומר-מנשה, משה ארם בין כביש הורף לכביש ההתנחל. המנשה למטיילים שער דך לארץ אחרת בקיץ. אחרת בשר מופר, אחרי נעים המאוויר קצת חמה.

אל ארץ המישורים וגבעות הניר ש' משה היסודות שהקדן הקיימות לעת-מנשה מה חול משנות השל' ש' סן ארם יערות האורנים הור' היסודות. ובאן - על הגבעות השמות לחרת המהירות היבשות ולחם המשיכות מן הים - אפשר ללחם ט' קיץ מנשה. קל להגיע מה' מנשה והשירה, ואף על פי כן מע' ע' מן המטיילים בקיץ. תושבי מ' ש' מנשה יגיעו חנה מבחלי-וכורן מ' מנשה יגיעו דרך הכרמל, מצומת

כאן באים מבחלי כביש הורף מ' מנשה אלקים יבשה, ורעלים על

מה המעשורף למנוח"לי החברות הגדולות בארץ ובאירופה?

RENAULT 25

רנו 25 GTX אינה מכונית לכל אזור. היא מכונית יוקרתית לאנשים הרוצים את המקסימום. בין האנשים שקנו אותה בארץ נמצאים מנכ"ל בנק גדול, יו"ר אגודת הספורט הגדולה בארץ, מנכ"לי חברות טכסטיל, ביטוח, כימיקלים, תרופות ועוד.

בשלת חרוק, מערכת סטורו בעלת 6 מוקולים חניתת לכיוון גם ממוט התנחל ועוד.

כל המערך הטכנולוגי ברנו 25 GTX מרכז אלק, כדי לאפשר לך בטיחות ונוחות בנהיגה.

ואם אתה מעוניין תארוכים את מכוניתך חוקה ומחירה - אינה שומד לרעואת. כי במכונית בעלת מנוע 2165 סמ"ק עם חוריקת דלק, מגיעה רנו 25 GTX למחירות מירבית של 195 קמ"ש ו-123 כיס דין בעד שצריכת חדלק של 15.8 ק"מ לליטר.

(במחירות 90 קמ"ש).

אם ברצונך לקבל מרטים נוספים, חייך מוזמן לטלפן לחברת בני משה קרסו בע"מ טל. 03-627111 ולדואר מנשה אישית עם בני שפרי, להשתמע.

בני משה קרסו
■ ת"א טל. 627111 ■ חיפה טל. 727204
■ ירושלים טל. 226491 ■ בני-שבע טל. 70911
■ חיפה טל. 510296 ■ נתניה טל. 40404
■ אילת טל. 76024, 76871 ■ קרית גת טל. 887870

אין מחיר לאמינות של RENAULT

רנו 25 GTX סימור הצלחה
משנת 1980 חתול מתנדסי רנו לנבנן מכונית יוקרתית שתתחרה עם מכוניות פאר אחרות.

משנת 1985, 5 שנים לאחר מכן, חוצתה רנו-25 - וכבר באותה שנה חנינה למקום הראשון במכירות בצרפת, למכוניות מסוגה.

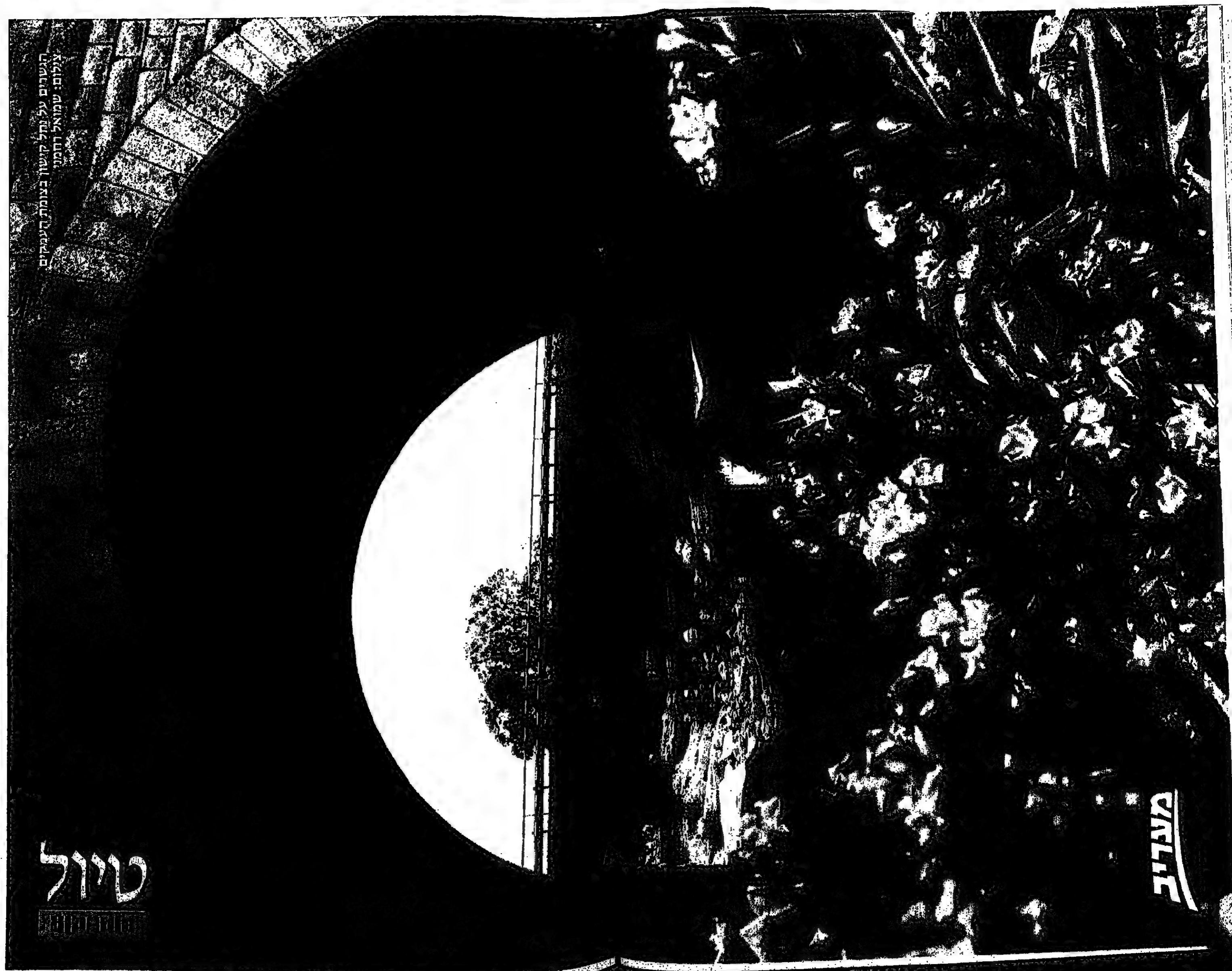
בתוך שנה, נרכשו באירופה למעלה מ-300,000 מכוניות רנו 25 בניחון מכוניות של משיא צרפת.

מהו סוד הצלחתה של רנו 25 GTX?
רנו 25 GTX מפנקת את הנהג בה. כשאנחנו נוהג ברנו 25 GTX אתה נהנה משילוב מוצלח של מכונית מנהלים מפוררת ונוחה - עם ביצועים מעולים של מכונית ספורט. וזה תנוע.

לרשותך מערכת מושב חמוריעה על כל תקלת בקול אנשי, מערכת מיואג אלקטרונית חמאפשרת לך לשמור על טמפרטורת מנויכת לפי בחירתך, חלונות חשמלים, מערכת מרכיית לפחיות דלתות

הנהגת רנו 25

האגדה של ישראל

הארץ

טיול

המסלול

השרים על מלך קישור בצומח העמקים
עלום: שמואל רחמי

פאן און און

סוכסוכ

(המשך)
הכביש הזה מחבר אותנו לכביש טבעי-נצח.
אם תביטו משמאל אל הנבעה תראו צלילת של איש רוכב על סוס, והוא הפסל היחיד בארץ של רוכב על סוס. הסוג הפסלים המקשיטים כיכרות רבות בעיר אירופה. אבל זה שלנו יחיד ומיוחד, והוא הוקם על קיבו של אלכסנדר ויד, השומר על הסוס וגם אלו נעל.

שלט בנות משמאל לדרך מפנה אותנו אל עתידות בית שעים. פנים כאן ובמקומות אחרים לאסמי מטהפ וי מרהפ שבמרכזו המקום היחיד בארץ שדומה לקטקומבות של רומא. יחד קטן, אבל נעים.

בית שעים הנתיקה, אין יורדים מזה קמה בית שעים, אולם בסוף ימי בית שני ובמקור במאות הראשית נזח לסמיתר הוצרים הייתה פה עיריה יורדית, מרכז לסביבה הקלילת פוריה ועשירה. לשיא גדולתה הגיעה בית שעים לפני כאלף ושמונה מאות שנה. כשהסתגדו עברה אליה משי פנים, ובת חי' יתדת הנשיא ערד המישנה. בסוף ימינו נבנו לצפונה חסי מכה, שם גבוה יותר והאוויר בריא אך נקבר בבית שעים.

החדות לבן, הייתה בית שעים למ קום הקבדה המרכזי להידים בארץ כמו גם להידים התפוצות. יורשלים וחד הוויחים היו סגורים או במי התו דים, ולכן בחד האמדים ובעלי המעי מד מבייתם להקבר באן.

לכסדר ויד בא עם אשתו וילדיהם להתיישב על הנבעה הזאת. כשתוש את השדות ליד ביתו נולד שרודים עורקים. ארכיאולוגים עבדים מרה

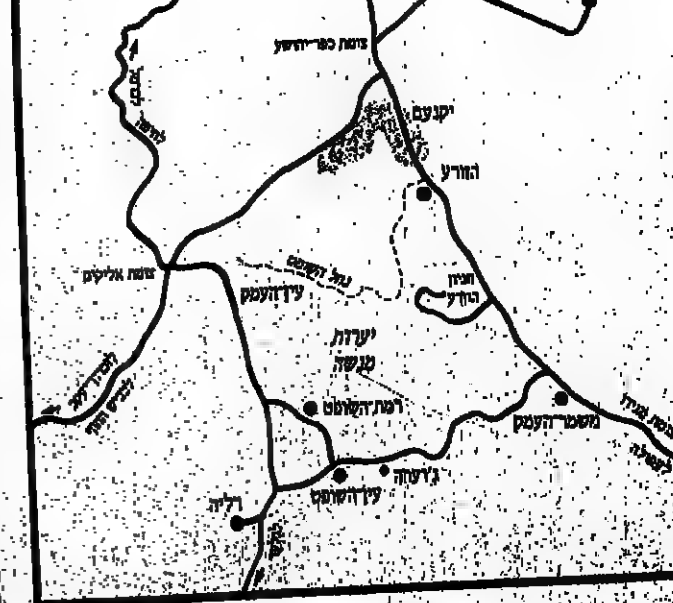
שונים, במימן מזר ונתמן אביד, זכו גלחת כאן בשנות השלושים והחמי שים את העיר העתיקה ואת אחד הגילויים המשימים ביותר בארץ. במורדות הנבעה נחצו בגיר הרך והלבן 21 מערכות קברים (קטקומ) בתו. המערות חצובות בצורות אולי מות ומנהרות, והקברים חצובים בדיצפה ובדומן המערות. רוב הקבורות נערכו בארונות אבן גדולים (טרקופ) וגם עם קישוטים ועיטורים רבים המגולפים עליהם, או בקירות המערה וחד יש כאן גולמים יחידים מעט המנוחה. השומר, הללוב והאחר, נעטורים של שרים וחיות אורדות. כאן התגלחה מערכת הקברים של רוב יהודה הנשיא ובניו, ונחולו מאות כתובות ביוונית, בעברית ובארמית. המעידות שפה מקבר יהודים מדרום חצי האי ערב ועד תדמור ואנטיוכיה, היום בסוריה.

גם מי שהיה כאן פעם בטויל של בית ספר, כדאי לו לחזור, הביקור במערות בית שעים קצר ומרשים, ומכאן עולים אל הנבעה עליה ניצב מפלו של אלכסנדר ויד.

אל השומר על הסוס. מכביש צר שמעל מערות הקבורה עולה דרך עפר לבנת אל הפסל של השומר על הסוס. שלט קטן וכחול - "לפסל" - מראה את הדרך.

עברים בבוסתני רימונים המבשי לים עכשיו ומגיעים אל גבעת רחבה הצופה על סביבתיה. זוהי גבעת שיר ית אבריק שעליה כתב אלכסנדר בן את "אדמה אדמה", שיר שהיה פעם כמו המנון בארץ, והמלים "כי ציוני חרות, האדם המשוט" התייחסו לאי לכסדר ויד שבא להתיישב כאן עם משפחתו בשנת 1920, לעבוד את האדמה ולשומר על יערות האלונים סביב שניקנו או מבעליהם הערבים על ית הקקל. האדמרת המשימה על קיבו של ויד נעשתה בדי הפסל דוד מולוט. לידה יש שלט המתאר בקיצור את קורות חייו של אלכסנדר ויד. בטעות נכתב כאן שהוא נולד בשנת 1887.

מכאן יורדים חזרה לבית שעים העתיקה. עתה אפשר לחזור הביתה בדרך שבאתם בה, אך אם רוצים להמשיך ולטייל בוף גבעת האלונים ובאווירת קצת אחרת, אפשר גם כך:

אלכסנדר ויד, השומר על הסוס, על גבי סוסו

הבית על הגבעה

הבית על הגבעה הוא בית ויד, והסיפור המופלא של אלכסנדר ויד. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו.

הבית על הגבעה הוא בית ויד, והסיפור המופלא של אלכסנדר ויד. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו.

הבית על הגבעה הוא בית ויד, והסיפור המופלא של אלכסנדר ויד. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו.

הבית על הגבעה הוא בית ויד, והסיפור המופלא של אלכסנדר ויד. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו. הוא נולד ב-1887, ב-1920 הוא נישא לאשתו, וב-1920 הוא נישא לאשתו.

זואים אותך - זוכרים אותך!

הצטרף למיטב החברות שכבר החליטו...

זה הזמן לקדם את מכירותיך בעזרת שי-פרסומי שימושי, נאה ומושך עין!

שי-פרסומי נאה, מכבד את הנותן ומשמה את המקבל. בהשקעה קטנה - תפיק תועלת מרובה ולאורך זמן.

לרשותכם מבחר מוצרי פרסום, סקאי מכל הסוגים: * תיקי נסיעות * תיקי ועידות * יומני שנה בעיצוב נאה וחדשני * אלבומי תמונות מכל הסוגים * מוצרים מגוונים לעניי מכשירי הכתיבה

מטים משרדדים למנהלים בגדלים שונים ובמחירים נמוכים. מוצרים יבוא משולבים.

מוצרים שונים מותאמים לבן תקציב. כל מוצרי בולל הסכתהוב אימנתיית.

מוצרים שונים מותאמים לבן תקציב. כל מוצרי בולל הסכתהוב אימנתיית.

מוצרים שונים מותאמים לבן תקציב. כל מוצרי בולל הסכתהוב אימנתיית.

לצד מבצעים יומנים לשנה החדשה בולל הרפסה אמנותית על הכריכה.

פאן און און
מפעל למוצרי פרסום

חזמן עור היום את נציגנו ליעוץ ללא כל התחייבות מצידד!
מלסרנים: 052-557593, 052-557281
אזור התעשייה תל-אביב

שטח פרטי
10/1
יוסי שריד
חבר'כנות

ח"כ יוסי שריד (רצ.) בן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים. נולד ברחובות, בעל תואר ראשון במדע המדינה וסוציולוגיה. נהג כדירת ארבעה חדרים בשכונ למד, תל-אביב.

כשני קס בבוקר ומרגיש שהיום הוא עומד להיות חכם לאחרי כל מה שחבר'כנות עשה לעצמי ואין לי שום דבר ברש - מיר אני נתקף בריסוסים ומרגיש את המענה שלי בראש רן פליטיקאי. בכל פעם אני בור דבר אחר לעסוק בו. שיהיה לי יותר מעניין, שתהיה עוד מערכת התייחסות. פעם אני מבלה כמה שנים בטקס אחד - סייטשמונה למשל - ופעם אני מנהל שני מבקרים חתונות או משקע עצמי בבתיבית. הבעיה היא שאני גם רוצה שיתקשר אלי כאל פליטיקאי, אבל גם - במנותק - עליי מה שאני עושה באותו זמן, ולא בעיסוק. חבילות אבל זה לא מתאפשר, ולכן אני מפרסם היום שירים, התיירות, שפליטיקאי יכול לשמור לעצמו תן מאוד מוגבלות.

פיתחתי סריון "בורר עם מערכת. כפתורים משוכללת, מאפשרת לי להיות ולסבול את עצמי, שהם רבר לא קסן, ובהיות כפתור אני יכול לעבוד ממערכת אחת למערכת שניה של ראות, תהום הכנסת שלי זה להתנתק לגמרי, להיות משועמם כמה שעות נמלאות עם סיכויים טובים. להמשיך להשתעמם עוד כמה שעות, כי השעמום הוא אטרקציה לראות.

לדור הם האמצעי היחיד, כמעט, שבעזרתו אני יכול להציג את מבצעי החקירה העסקיים. אותי מעמם לעצמי. אני מתעניין מאוד בילד, ולא מצוה אבות מלומד, אלא באהב מעניין אותו מה קורה להם.

28 מאי 1980

יש מקומות שכמעט לא הייתי בהם. בבנק, למשל. אני מודה לאשתי שבכל שבוע נותנת לי שני צ'קים וכ' 25 ש"ח במונחה

למה אתה נהנה ש' 25 ש"ח ימותי בכנסת כש' 100 לא הרכו יד בניוד להכרזת או מצפוני.

המנהל והדירקטור בחייון מלכת יום הכיפורים. שהיה כיצילי ההכרזה החתומה - שאני לא סבון יל יום יוה' חו' באשר יל יולחני כשפדוב פדע'כ' מה ש'לד'ת ושי'ט' יל מה נכון וכה לא. מאו החליתי לתת ביטוי לכל מה שאני רוצה שיהיה, בלי יום לב לתוצאות הכיידיות. האישיות, הטבעות מהאמירה.

מה אתה מאוכזב מ'מסר היכולת ל'מורן איז'טו מחסום ב'יו לבין ד'ש'הקל' מ'גוע'ם ע'ש'ם.

המנהל חוקר בכל פעם זה מפתח: אותי מחדש. אבל כנראה שכן.

מה קודם מי השונאים שלדן אני חושב ש'אלה האומרים ב'יום לבין עצמם - לעזאזל, הוא ע'ש'ם גדל.

מה היית רוצה למעט? את אבי, שאבד לי לפני כוח. יוסי, תכה בהם כי הם לא מבינים מה דבר ולא יודעים לא כל זה מתגלגל. הייתי רוצה לשמוע מ'פיו האם הייתי אותם ש'ק' ואני חושש שיעד לי שלא ייסתרו אותם מסכים על מעלליהם, עיוורונם ועיקש'ם ופ'מ'מ'מ'מ'.

למה אתה רוצה להחליף סטיית'לחיו למי שמטיל ספק בתום'הלב שלי.

אין שום מ'מ'ק את עצמך ב'חלטה פ'אית ובלתי'שקולה לבשל בד'ע האחרון הרצאה. ש'א' ש'מ'ק ב'מ'מ'ת עצומה, פ'ח'מ'ם כל האופקים נ'פ'ח'ח'ם, ומ'א'ם מ'ש'ע'ב'ר אני נ'מ'ר'ם ל'מ'ש'ע'ת ל'א'ש ח'מ'ש'.

ל'מ'ב' ק'ש'ה ל'ן ל'מ'ל'ח'ו על פ'ד'ע'ת. לעצמי ול'א'ח'ים.

ה'ש'ר אותך לאושי'כ'ו כ'ש'ד'ן. אני מוכן ל'ס'ל'ח'ו ל'א'נ'ש'ים על הרבה דברים ובל'ב'ד ש'יה'יה נ'פ'ש'ת'ו ו'י'ח'ד'ו'ת. אני אהב להיות בטוח ש'ה'א'ם ר'א' אחד ואין לו ע'ת'ה.

מ'מ'פ'ד'ר אותך ה'ש'יע'ת.

ה'מ'ב'ו' אותך מ'מ'ע'ט'פ'ת של המדינה בעצמה, המ'ח'ש'ב'ה ש'ה'ע'ל'ם מ'ס'ת'וב' ס'ב'ב'ו. ל'ש'ט'ם אני רוצה להיות מ'ל'א'ל מ'ל'א'ל ג'ל'י'א' של ה'י'ש'ר'א'ל'ים ול'ג'ל'ו'ת להם שאם כ'ל'ל, א'ח'ת'ו מ'מ'פ'ש'ט' ס'ב'ב' הע'ל'ם.

ה'מ'ע'ט'פ'ת אותך ל'מ'ן את התקליט של עצמי.

ה'מ'ע'ט'פ'ת אותך מ'מ'ש'ב'ה שאני ועוד מספר אנשים שלא א'מ'כ'ו בש'מ'ם מ'ש'ת'י'כ'ים ל'א'ד'ו'ת פ'ע'ם.

ה'ש'ר'א'ל'י ב'ע'י'ד'ו'ת ח'מ'ש'ים, מ'ק'ס'ו'ת כ'פ'ל'ה, המ'מ'ר' המ'פ'ר'ס'ם ו'ה'י'מ'כ'ו - מ'ה' ד'מ'א'ל' ש'ל' את ר'ש'א' ל'ע'ש'ו'ת ל'ח'ב'ד'.

ה'מ'פ'ש'ט' אותך מ'מ'פ'ש'ט'י'כ'ו'ת ה'מ'ס'ט'ו'ר'י'ת, ו'ב'י'ע'ו'ל. ה'ה'ת'מ'ח'ו'ר' ש'ל' היא ב'מ'ר'ק'ם.

א'ל' א'י'ש'ו'ת ה'מ'ס'ט'ו'ר'י'ת א'ת'ה מ'ע'ר'י'ק'ו'ת ק'ו'פ'ר'י'ק'ו'ס, מ'ל'י'א'ל מ'ל'י'א'ל, ל'ז'ר'ד'ו'ת כ'ר'ו'ן, י'א'ן ח'ו'ס, ע'ד ש'ע'ו'ת, א'נ'ש'ים ש'נ'א'ב'ו ע'ד ח'ו'מ'ה כ'מ'ס'ו'ת ל'א'ר'י'ד'ו'ס'ת ד'מ'ו'ת, ו'ח'ו'ן מ'כ'י'ם ל'ש'ל'ם ל'מ'פ'ד'ר ח'ב'ב'ת ב'י'ו'ת.

א'ל' א'י'ש'ו'ת ב'ר'ו'מ'נ'ו' א'ת'ה מ'ע'ר'י'ק'ו'ת ב'מ'י'ח'ו'ד'ו' ל'א'ן ו'ר'ס'. נ'ב'א'ר' - א'ת' ה'מ'ע'ו'ת'ע'ת של מ'ר'ג'ר' ו'ח'א'ש'ל'ש'ל'ם של ל'ב'ו'ן, ה'ה'ש'ק'ה'ת של ש'ר'ת, כ'ש'ר ה'נ'י'ס'ו'ת ו'ה'ת'ב'ט'א'ת של ק'ה' ו'ה'מ'ע'ר' ה'מ'פ'ר'ס'ת של א'ש'כ'ו'ל ו'ש'פ'ר'.

ה'א'ת' ר'ח'ת ל'ח'ו'ת ב'ל'י'ח'ו'ד'ו'ת ק'מ'ר'.

א'ל' י'כ'ו'ל, מ'ה' הי'ית מ'ש'ב'ה בעצמך ו'י'ח'ו'ת רוצה להיות י'ח'ו'ת פ'ל'י'ת.

מ'ה' א'ת' י'ח'ו'ת ב'ע'י'ד'ו'ת א'ש'ה ש'א'ד'י ש'א'ת'ה רוצה אותה ע'ש'ר פ'ע'מ'ים היא י'מ'ת כ'מו ב'פ'ע'ם ל'א'ש'ת'ו ו'א'ל'י י'ח'ו'ת. אני מ'מ'כ'י'ל ב'א'ש'ו'ת 23 ש'נ'ה ו'ה'יא י'ח'ו'ת י'פ'ת ב'ע'י'ת.

מ'ה' ע'ד א'ת'ה רוצה לעש'תו ל'ק'ב'ל את המדינה ל'ש'ת'נ'ים מ'י'ח'ו'ל, ולא א'מ'כ'ת לי ש'א'ח'ר'י'כ'ו ו'ה'ת'ב'ט'א'ת.

ה'ש'ר'א'ל'י ל'ב'ן מ'ן מ'ש'ע'ל'ם לא ת'ע'ל'ה על ד'ע'ת'ו ע'ש'ר'ם ו'ג'ל'ל ח'ש'ב'ה. ל'ש'ט'ם של ראש ממשלתנו, מ'י'י' מ'ל'י' מ'ג'ד'ר ש'ע'ט'ים מ'כ'י'ר'ים א'ת'ה, ו'ב'ע'י'ד'ו'ת מ'ע'ו'ת'ע'ת. ש'ח'ו'ת ק'ו'ר'א' את ה'כ'י'ר'ו'ת ה'א'ת'ה. ה'א'ת'ה מ'ש'ל'ת ו'מ'כ'י'ר'ת ו'ל'ק'ר'א' ו'ל'ש'ע'ל'ע'ם. ב'י'מ'י' מ'מ'נ'ו'ת מ'ש'ל'ת ש'ח'ו'ת מ'ר'ס' י'ש' א'י'ר'ו'ת מ'מ'י'ת'ת כ'י'ר'ו'ת על נושא ש'ק'ר'א' לו בא'ת'ו'ן ו'מ'נ'י 'ק'י'א'ר'ו'ת של ה'מ'ב'ר'י'ת ב'מ'ס'ר'ו'ת על ב'י'ח'ו'ת ע'מ'ל'ית ו'ח'ב'ב'ו'ת. א'ני מ'מ'ר'ס'ת ל'ע'ש'ר'ם ש'א'ש'י' ב'י'ח'ו'ת מ'מ'ר'ס'ת ל'ג'מ'ר'ת, מ'מ'ש'ר'ת ח'ו'ל - א'ת' ח'ס'ר' - כ'ד'י' ל'ר'ו'ץ ו'ל'ס'פ'ר ל'ח'ב'ו'ת. ה'ת'ה לי ר'ח'ת ע'ם ע'מ'ל'י'ת'ם על ח'ר'י'כ'ה ל'מ'ן ש'ח'א'ר' צ'ו'ר ל'ח'ו'ב'א'ת.

ו'א'ת'ר'ים או ס'מ'ר ש'י'ר'ים של ו'ן, ו'ה'ר'ו'ב'י'ן, ו'ב'י'ק'ו'ב'י'ן, ו'י'ו'ל'ס'ר'י, ע'מ'ל'י'ת, ב'ו'ר'י'ב'ו' ו'א'ח'ר'ים. לא י'ח'ת'ו'ת ו'ח'ו'ם ו'ח'ו'ם ו'ח'ו'ם א'צ'ל ר'כ'ו'ן ח'ס'ר'י'ם. ה'ם נ'ב'ד'ר ב'נ'י'ר'י'ת, לא ב'מ'ו'ב'ן ח'ת'ו'ת'י'ת א'ל'א' ח'ת'ו'ב'ו'ת, ו'מ'ע'י'ת ל'ר'א'ו'ת מ'ה' ק'ה' א'צ'ל'ם, א'י'ך ה'ת'ח'ו'ת'ו'ת ו'א'י'ך א'ני מ'ג'י'ב' ע'ל'י'ה'ם.

ל'צ'ע'ר'י, ב'מ'ן ה'מ'ר'ו'ת א'י'נ'י מ'צ'ל'י'ח'ו'ת ל'ח'ו'ר'מ'ן ל'י'ם י'ח'ר' מ'פ'ע'מ'י'ם כ'ש'ע'ר'י. ה'ם ה'ת'ה מ'ק'ס'ו'ת. ה'ש'ק'ל'ם ש'ל'י' י'ש' ל'י' ח'ק'ר'ו'ת ש'א'ני ע'ר'א' ל'ה'ת'ב'ר'ה ו'ח'י'מ'ל' מ'צ'י'ל'י'ת ש'ו'מ'ר'י'ם, מ'צ'י'ע'ר'י כ'ס'א'ו'ת'נ'ו'ת, מ'כ'י'ר'ו'ת א'ר'י'ש'י'ק'ים ה'ע'ל'י'ם. ה'ב'א'י'ם. ה'ם ל'ע'ל'ם. לא י'ר'ב'ו'ר'ו' א'י'ת'ר' על מ'ל'י'ש'י'ק'ה' ו'ל'א' י'ש'א'ל'ו'ת. מ'ה' י'ח'ו'ת'ה ה'ם מ'ת'ח'ש'י'ם מ'א'ו'ר' ב'ק'פ'ר'י'ו'ת. ש'ל'י' כ'ש'א'ני ר'וצ'ת ל'ש'ת'ו'ק', ה'ם ש'ח'ת'י'ק'ים, כ'ש'א'ני ר'וצ'ת ל'ש'ת'ו'ק' א'ת'ה מ'ש'ח'ק'ים א'ת'ה ה'ס'י'מ'ת ש'א'ני מ'צ'נ'ת ל'פ'ג'ר'ת. ל'מ'ל'י'ת ש'א'ה כ'ל' ה'ת'כ'י'ר'ים ה'ש'נ'א'י'ם ע'ל'י'ך ב'ל'ל י'ח'ת'ה ש'ח'ת'ה א'ת'ה ו'ח'ו'ת'ה ל'מ'ר'ת'ה מ'ר'ת'ה ה'א'ת'ה ו'ח'ו'ת'ה. ה'ם - ו'ן - א'ת'ה מ'ר'ת'ה ה'א'ת'ה ו'ח'ו'ת'ה. ה'ם - ו'ן - א'ת'ה ש'ח'ת'ה מ'ר'ת'ה. כ'מו מ'צ'נ'ת. ל'ח'ו'ת'ה. ו'ח'ו'ת'ה. א'ני א'ל'ו'ת ו'מ'ש'ח'ק'ה' ל'ל' ק'ו'ר'א' ע'ל'י'ם. א'ל'י' א'ני א'ל'ו'ת.

ה'כ'י'ר'ו'ת'ים. ע'ל'י'ם ת'כ'ו'ת'ה ה'נ'י'ס'י'ה' כ'כ'ר הי'יתי בא'ר'ץ ה'א'ש' ו'ב'א'י' ה'א'ק'ו'י'ו'ס ה'ש'ק'ט, א'ב'ל כ'ש'ת'נ'י'ה' מ'ת'ק'ר'ב'ת - א'ני מ'כ'ט'ל'ה, כ'י' א'ני מ'ח'ז'י'ל ל'ה'ס'ת'ב'ר ב'ת'ח'ו'ש'ה א'ח'ר'ת ו'ש'א'ני י'ר'ד'ע' ש'ה'יא א'ש'ל'י'ה' ג'מ'ו'ר'ת' ש'א'ם א'ני ע'ו'ב'ת את ה'א'ר'ץ ל'כ'מ'ה י'מ'ים, ה'א'ר'ץ ת'ת'מ'ו'ט'ט. כ'ש'א'ני נ'ו'ס'ע' ל'מ'ר'י'ת'ה ה'ם ח'ב'ר'י' מ'א'ס'י'ם ב'י' ו'א'ני צ'ר'י'ך ל'ה'צ'נ'י'ע' את ה'ר'י'ז'י' ו'ל'ה'מ'צ'י'א' מ'י'נ'י ה'מ'צ'א'ו'ת כ'ר'י' ל'ע'ל'ו'ת, כ'ל' כ'מ'ה ש'ע'ו'ת, על ה'ר' ג'ב'ו'ה ו'ל'ש'מ'ו'ע' ב'ר'י'ד'ו' מ'ה' ח'ר'ש' בא'ר'ץ מ'ב'ל'י' ש'י'מ'ו'ו' ו'ל'ע'נ'ו' ל'י' ב'ש'כ'ל הי'ש'ר א'ני מ'כ'י'ן ש'א'ם א'ני נ'ו'ס'ע'ת, ש'ח'ו'ת ד'ב'ר לא י'ק'ר'ה, ו'א'ם י'ק'ר'ה - א'י'נ'י י'כ'ו'ל ל'ע'ו'ר'ת הר'ב'ה, ו'א'ם י'ת'מ'ו'ט'ט - י'ת'מ'ו'ט'ט א'ני ו'כ'ל'ע'ר'י. א'ב'ל ה'ת'ח'ו'ש'ה היא א'ח'ר'ת. כ'פ'ג'ר'ה ה'ק'ד'מ'ת ש'א'ל'ו'ת את ג'א'ו'ל'ה כ'ת'ן ל'מ'ה היא לא י'צ'א'ת ל'ח'ו'פ'ש', ו'ה'יא ע'נ'ת'ה - ו'י'ו'ס'י' ש'ר'י'ד'י י'צ'א'ת ל'ח'ו'פ'ש'ת א'ם הוא לא י'צ'א'ת, א'י'ך א'ני י'כ'ו'ל'ה ל'צ'א'ו'ת היא ל'ק'ח'ה לי את ה'מ'ל'י'ם מ'ה'מ'ת' א'ם

10 שנים ניגנתי בכינור. לכאורה, הכל היה בסדר, מלבד העובדה שלא אהבתי את הכינור, וזו בעייה לנגן שאימו מועידה אותו לגדולות ונצורות.

היא לא יצאה - א'יך א'ני י'כ'ו'ל ל'צ'א'ו'ת ה'ר'י'ח'ו'ת מ'ר'א'י'ן א'ח'ו'ת. י'ש' לי י'ח'ת כ'ס'ט'ט'ו'פ'ל'י' ל'ח'י'ים, ו'א'ני מ'א'מ'ר'י'ן ש'י'ם ב'ל'י' כ'ס'ט'ט'ו'פ'ל'י' ח'ז' מ'ס'ס' ר'ו'ח' נ'ק'י'.

א'י'נ'י י'ר'ד'ע' א'ם ח'ל'ק' מ'ל'ש'ק'פ'ו'ת'י' נ'ג'ד' מ'ה'ת'ע'כ'ר'ה ש'א'ני ה'י'מ'ו'ט'ו'נ'ד'ר - או ל'ח'פ'ט', ה'ה'י'ש'כ'ו'ב'ר'י'ת היא ה'ת'ח'ו'ת'י'ב'ית ל'ע'צ'מ'ר' ש'ל'א ל'מ'ו'ת מ'ש'ח'ו'ת'ו'ת. א'ני מ'וכ'ן ל'מ'ו'ת ב'ג'ל'ל ד'ב'ר ש'ל' ר'צ'י'ו'ת, מ'ש'מ'ע'ת, א'ב'ל ל'מ'ו'ת ר'ק' ב'ג'ל'ל ש'ח'ק'ל'ו'ת'י' ר'א'ש' כ'ב'א'ק' ח'ו'ד'ר ב'ת'ח'ו'ת'י'ן או ש'ח'ו'ת'י'ת 10 ק'מ' ח'ו'ק' ב'כ'י'ת'ו'ל'י'ם - ו'ן ש'ח'ו'ת. ב'ר'ב'ר'ים ה'א'ל'ה' א'י'נ'י ל'ו'ק'ש' ס'י'כ'ו'נ'ים, ו'כ'ל' פ'ע'ם א'ל'ך ל'ח'ו'ר'י'מ'י'ן ו'ל'א' א'י'כ'פ'ת לי ש'כ'ל' ה'ר'ו'מ'א'י'ם י'ש'י'ם א'ת'ה ל'ל'ע'ן ו'ל'ש'נ'י'ה' ר'א'י'ת'ו'ת א'נ'ש'ים צ'ע'י'ר'ים כ'ג'ב'ו'ל' ה'ב'ו'ש'ה לא ל'מ'כ'ו'ר' ב'מ'ן ל'ח'ו'ב'י'ק'ו'ת, ו'ח'ו'ר'ת'י'ת' על ד'ג'ל'י' את ה'כ'ל'ל ש'י'ו'ת'ר' ק'ל ל'ה'ת'כ'י'ש' מ'א'ש'ר ל'מ'ו'ת.

כ'ש'א'ני ב'ב'י'ת, א'ני רוצה ב'ש'ל'ו'ת'ה ו'ח'ו'ש'ת, א'ל'ל ש'ל'א ת'ח'ש'ב'י' ש'מ'ח'מ'ת ו'א'נ'י'ת'ה א'י'נ'י י'כ'ו'ל ל'ח'י'ת'מ'ס' ל'מ'פ'ע'מ'ים ל'ס'ר'ת'ה. מ'ל'ו'ר'מ'ס'י'ת מ'ר'ס'י'ת ש'מ'כ'י'ל'ה' את ה'ר'א'ו'ת כ'מ'ע'ט' את כ'ל' מ'ו'ג'י' ה'ס'פ'ו'ר'ט. ח'ז' מ'פ'צ'ו'י' ל'י'צ'ר' ה'ת'ח'ו'ת'ו'ת ש'ל'י' א'ני א'ו'ה'ב' ל'ש'ת'ק' ו'ל'ח'ו'ת, כ'ל' ד'ב'ר ש'י'ש' ב'ו' מ'צ'נ'ו'ת' ו'מ'ג'י'צ'י'ם א'י'ן ו'ן ל'י' ע'ו'ש'ה ח'כ'ל' כ'ר'י' ל'צ'נ'ו'ת ב'ל'ל מ'ש'ח'ק'ים. לא מ'וכ'ן ש'מ'י'ש'ח'ו'ת י'צ'נ'ת א'ת'ה, א'פ'י'ל'ו' ב'ר'י'ד'י'ק'י' ו'א'ם ח'י'ל'ר'ים מ'נ'צ'ו'ם א'ת'ה, א'ני מ'ר'ו'כ'א' ל'ש'ח'ת' ח'ג'י' ש'ע'ה.

א'ני מ'ו'ס'י'ק'א'ן ב'ע'ל' ה'ב'ע'ר'ת, ה'ש'כ'ל'ה ו'ח'ו'ש'ת'ה. 10 ש'נ'ים ג'י'ג'נ'תי ב'כ'י'נ'ו'ר, ח'כ'ל' היה בס'ד'ר, מ'ל'ב'ד' הע'ו'ב'ד'ת ש'ל'א א'ה'ב'תי את ה'כ'י'נ'ו'ר, ו'ז'ו' כ'ע'י'ה' ל'נ'ג'ן ש'א'י'מ'ו' מ'ע'י'ד'ה' א'ת'ו'ת ל'ג'ד'ו'ל'ו'ת. ו'נ'צ'ו'ר'ת'ו'ת, ב'מ'ו'ס'י'ק'ה' כ'מו ב'ת'ח'ו'ב'י'ם א'ח'ר'ים, א'ני א'ו'ה'ב' ל'ר'מ'ו'ת ג'ד'ו'ל'ו'ת, ת'ו'מ'ו'ת' ו'מ'ס'ט'ו'פ'ל'י'ת. ח'ו'ס'ט'ת ש'ל' ה'מ'צ'א'ו'ת או ק'י'נ'ת'י'ע'ר' ו'מ'ס'ט'ו'פ'ל'י'ת. 150 - א'ני א'ח'ו'ת, ש'ח'ו'ת מ'א'ו'ר'ת ב'ר'ו'ת'ה ס'ט'ר'א'ו'י'נ'ג'ס'ק'י', ס'ט'ס'ק'ו'ב'י'ן, ו'ו'ל'ו'ת, ו'ל'ח'ו'ת מ'א'ו'ר'ת א'ח'ו'ת א'ו'ש'ת'ה, ל'מ'ו'ת'ה ש'ב'ע'י'ד'ו'ת'י'ן ש'ל' א'ב'י' ג'מ'ר'ת ל'מ'ו'ת ש'א'ח'ב'ה ל'א'ו'ש'ת'ה ו'א'ני ח'י'מ'ן, ל'ס'ק'ו'ת'ה, א'ח'ו'ת ג'ם מ'ו'ס'י'ק'ה' ק'ל'ה ש'ו'מ'ר'י' ע'ל' ק'ש'ו'ר'ים. ע'ם ע'ל'ם ח'ו'ש'ת, כ'ר'י' ש'י'ל'ר'י' ש'ל'א'ח'ב'ה ל'ר'ס' ל'ל'י' ל'מ'ס'ק'ה'ת'ה. א'ב'ל י'כ'ו'ל' לי ל'ג'מ'ר'י'.

ראיינוה: מורית בראק צילום: עמואל רחמי

סניג'ה סניג'ה

לעוד "חליפות מאו" במחל אחיד, עמלני. חנינים הגיעו למסקנה שנגידים חשובים עד מין שלא מכבר העמידו את ייצורם במקום השני בסדר העדיפות הלאומי אחרי ייצור המזון. האופנה כבר אינה של "תרבות וקדושה" אלא פרק באסתטיקה, ובסין מייצרים כיום, בנוסף לבדי פיד קרדן - גם אופנה מקודרת מאוניברסיטה יפהפיה.

מאת יהודית חנוך עלומים: "גאמא"

לא אופנה חלוצית

בין זה לא פאריס ואפילו לא הונג קונג, אבל אם מיינו סניג'ה נראים היום קצת אחרת מאשר לפני עשר שנים, נראה שהשינוי יכול להיות לזכות גבר צרפתי אחד עם ראש טוב לא רק לעיצוב בגדים, אלא גם לעסקים ולעיתונות. לאיש הזה קוראים פייר קרדן, והוא היה מעצב האופנה המערבי הראשון שנתן בפקין לפני שבע שנים, העיף מבט בחליפות מאו הכוללות אפרוח ובמבטו השק שלבשו או כל הסינים שפגש, ואמר: זהו. כאן אפשר יהיה לעשות מהפכה אופנתית אמיתית.

מאז התבסס עסקי קרדן בסין והתפתחו לגמרי לא רק בנוסף לסניג'ה של בית האופנה שלו ולרשת של בוטיקים הוא פתח בפקין גם סניף של מסעדות היוקס הפאסיט "מקסיס" ואף היא בבעלותו, ובה מספקים שני שפים צרפתים על שלושים טבחים וחמישים

מלצרים סינים המגישים מיינס מערביים. בפקין הניעו לסין אנשי עסקים למצרים "בורגנים" נוספים מלבד מון ובגדים. היום יש במדינה ענקית הזו עשרים ושלשה אלף בתי יוקלוגע של "פאראמונט" ו"יוניברסל" הפתוחים עשרים וארבע שעות ביממה ומול

פתוחים משתרכים בכל עת חוריינים. טיכסטור סטאלונה נהפך לאלילם של עשרות מיליוני סינים לוגמי "קוקה-קולה" ולועסי המכונות "מקרונו" (שתי החברות שהורשו לפתוח "סניפים" בסין), צעירים סינים אוהבים את מאדונה ואת "מועדון תרבות", ויש להם כבר גם להקות "קצב משלהם" עם כוכבי-רוק "גרופים" הסינים משתגעים אחרי מכסיג'נס צמודים וחולצות טרייק עם כתובות וציורים, ובחגירות הכליבו של פקין הנערות עומדות שעות בתור ונרחקות בהמתן עצום ורב כדי לזכות לקנות זוג משקפי-שמש צבעוניים או נעלי-עקב. אלא שביתחיים, עלי-אף העלייה ביבוא, מה שהאזרח הסיני יכול לקנות בארצו עדיין רחוק מאור אפילו מהעתק-שלי-העתק של פייר קרדן שאפשר לרכוש בכל בוטיק מערבי. זוג ידידים ישראלים שחזר לא מכר מסיור בסין מספר שהאנשים כהרוב נראים כמו שגרור הישראליים בתקופת הנצע של שנות החמישים. הרוב לבושים בבגדים צנועים ושטוחים באפר, כחול ולבן, בדרך-כלל מכנסים רחבים וחולצות גדולות. רק בפקין

ובשנחאי רואים לעיתים נשים וגברים בבגדים יותר צבעוניים. להיטי האופנה ה"חמים" בחלונות הראווה ובחובות הם בגדים עשויים מפוליאסטר. הסינים גילו לא מכבר את האריגים הסנתטיים, והם מאוהבים בהם ממש כפי שהיינו אנחנו - בשנות החמישים והשישים. מי שלבש שם הכיפה, מתברר, הם הילדים. בסין נהוגים חוקים נוקשים המאפשרים לכל זוג נשוי להביא לעולם ילד/ה אחת/ת בלבד, ולכן הילדים הם המלכים הקטנים של המדינה. אפשר לראות ברחובות זוגות הורים לבושים בבגדים פשוטים כשהם נושאים בורועותיהם ילדים בני ארבע וחמש, לבושים כנסיכים, הילדות בשמלות מעטרות טילטולי מלמלה וטרסים לראשיהן, והילדים בבגדי משי. הסינים, מתברר, הגיעו למסקנה שבגדים חשובים עד כדי כך שלא מכבר העמידו את ייצורם במקום השני בסדר העדיפות הלאומי אחרי ייצור המזון. האופנה כבר אינה סמל ל"תרבות וקדושה" אלא פרק באסתטיקה, ובסין מייצרים כיום, בנוסף לבדי פיד קרדן - גם אופנה מקודרת מאוניברסיטה שאנחאי וגם במקומות אחרים. הם מומינים מעצבים

יצח מאשה האדומה

השוואת טביעות אצבעות במעבדה לזיהוי פלילי במטה הארצי: כרטיס ביקור אם לא תעודת זהות.

לדירתה של מאשה בנעליים מלוכלכות, היא היתה נטולת רשומות אותן בחומר ניקוי. את הארונות גנבה לפתוח באמצעות מגבת. בקיצור, הבית היה סטטילי יותר מאשר בית מרקחת. וכך הובילה תאונת הניקיון התולצית של בעלת לגילוי רוצחה. מכיוון שעל הורטינה במסכה לא נתגלו שום סימני אצבע אחרים, מלבד אלה של שמואל ברוקס.

התעבת כבד ברוקס התורה בשוועד אחרים
 ענו בקרב על הנישואים, משלוח בן סימני הנישואות
 שגולגולי על בנה של הנחשת השבעה שבניו של
 ברוקס. פרופ' אלס קרס יקח את תנבית השנים
 על פי תנאי הנישואים שנגד ברוקס בנאות פסדו
 "נישואים" שגרמו לו הפסדו. לדברי המשפט הביא
 את תלמידי ההגנה הקטנה שבין מברכדור "היטה",
 את תלמידי את הוותק שבין סימני הנישואים לנחשת
 השנים. הוא הניח פיסת בר על גוף אדם ומסמל שני
 הנחשת כחול, "היטה" בשר של אכאמזעט שני
 התעבת סימני הנישואים השבעה בשל בנחול ונחול
 על ידי שפטים, ואלה הקורע על קר בית המשפט.
 אכן, הם היו חסדי לסימני הנישואים שצולמו על גופה
 של מאסח אסתר.

ההסברה, עליו יאיר גולן, ניסה לערער את תחושתו של פרופ' סלע באמצעות דו-מחמה שהביא מבחינות המוסריות והור - ר"ר ב"ה, סימס, מרצה לאורנטולוגיה ומשפטי ויזען למטה הבריחה - טען כי אין אפשרות לקבוע את זהות הנערש. אולם השמיימי אליה נעצ, צבי של ושלום, בנר, העריפו את מימציא הניסל של פרופ' סלע, וכבר לא היה ספק בלבם בשרוקת הוא ודורצו.

מלאכת המיסים השלמה בחדש שבט, ויקום
משפטי כל דעות ביביותו ומיבא מעברת חור
הזמן של שמואל ברוקס ומאשה ואלה פני עונתם. גם
היגעים ואחרונים בבית הרצא לא שחורו, וכך לא
בדע לעולם על מה ולמה פיר האובדן במבטו, ומדע
החבר לחיים" שחשבוהו הצלמה המבולגן מכלות
ביתיהם של פיר חליית האם ביקש לנקט בה בקור
רוח ולתלות את" שחשבוהו את" דיו, או שחללוהו ואיבד
את שעותותיו במהלך ירכו, מפני שכבר דיו" אשה
יכלה לחיות" אדם ירכוהו.

תשובה מוסמכת לא ניתנה. גם למניע לא התייחסו. מיה יכל למרש טרגיט. ברוקס חרשע וגרין למאסר עולם ועדיין לא השלים עם רוע הגזירה. זה שקר. זה לא ייתכן, אני חף ממשע, צעק לשופטין ונטס מול פנים כשיניו והוחבטו.

ברוך מאירי
סופר 41

היה זה שנתגלע ביחסים, אפילו איומים
היוקם באכזבה כאשר זו רצתה להינשא
היה זה שנתגלע ביחסים, אפילו איומים
היוקם באכזבה כאשר זו רצתה להינשא

[illegible][illegible]

שהיה היתה "חולות ניקיון" כפייתית. היא נהגה לנגב כל מאע
שטל אורחיה ברהיטים. את הקירות היתה שוטפת בצינור מים.
האדנות נהגה לפתוח באמצעות מגבת. הבית היה סטריילי
ר נאשר בית מרקחת. אבל תאורת הניקיון החולנית שלה היא
בילה לגילוי הרועה.

של סביבת אבצע אם הוא עולה על שתי יממות ועוד
סעו המומחה כי קשה לדייק בלי להביא בחשבון את
התאקלים ששורר בדירה. במסגרת לדוגמה, יכולים אריות
הביטול לרצון סביבת אבצע ולשבור את סטיריות
למשך תקופה מסוימת והתקבלים גם הסיק כי למבחן
ההשוואה יעריבה המפתחה עם סביבות האבצע של
עובד המעבדה או כל ערך מדויק שכן הניסוי לא
נעשה בתנאים זהים לאלה שוח מידת הדיוק.

ס' חג ואל ס' שבת הנה, סביבות אבנעז
אם לא תעזבו זהות - של
המחנה - כי סביבות האבנעז הן
משמע שטח למעשה הרצות ור"ל אלבורם
המבנה ליהודי - שילוי במבנים ירושלים
הן קצתו אבנעז האלוטוניים הבהה שהיה
הן קצתו במבנים קטנה, והקצות, הדלתות,
הן ואל ראי' ששם בדרום - ואל הול
המבנה, של ולי ס' השנים הול המבנה בין
המבנה, ואל מבנה של סביבות ע"ל ארץ
המבנה ואל הול הול המבנה של ממשון
הול המבנה ואל המבנה ואל המבנה

הם טענו כי טכניקות האצבע שלו אינן
הימנים. הן נחתו בדיקה מאו ביער בה לפני
נתיב במהלך חיזויו אחר מאשה אפרתי.
לא שבעו. במעבדה לזיהוי פלילי שבמטה

יש לך דרך
יותר טובה ליחוד
את ידיך?

**חתום למענם על שבועון
הנוער הישראלי.**

השכונות של ירושלים

- אתה תתן בידם עתון חינולי, מרתק ומומלץ.
- הם יזכו במרס אישי מדליק וישתתפו בהגרלה של 30 מרסים יקרי ערך.
- וכל אלה – בחנחה ממשית של 15%.

בין כל החותמים על
 "מעריב-לנוער" יוגרלו 30
 פרסים
 • מחשב AMSTRAD 464
 CPC

- 2 מערכות סטריאו
- משוכללות "קנווד" - מגבר ושני רמקולים.
- 7 שעוני-קיר, "סייקו"
- 6 שעוני-יד, "סייקו"
- 15 מחשבי-כיס
- "טושיבה".

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע:
השבועון הנפוץ ביותר בישראל

**שי אינשי לכל מנוח
לא למכירה!**

10

הגדולים של

מנג'יט

א-ת
ב-ת
ג-ת
ד-ת
ה-ת
ו-ת
ז-ת
ח-ת
ט-ת
י-ת
יא-ת
יב-ת
יג-ת
יד-ת
טו-ת
טז-ת
יז-ת
יח-ת
יט-ת
כ-ת
כא-ת
כב-ת
כג-ת
כד-ת
כה-ת
כו-ת
כז-ת
כח-ת
כט-ת
ל-ת
לא-ת
לב-ת
לג-ת
לד-ת
לה-ת
לו-ת
לז-ת
לח-ת
לט-ת
מ-ת
מא-ת
מב-ת
מג-ת
מד-ת
מה-ת
מו-ת
מז-ת
מח-ת
מט-ת
נ-ת
נא-ת
נב-ת
נג-ת
נד-ת
נה-ת
נו-ת
נז-ת
נח-ת
נט-ת
ס-ת
סא-ת
סב-ת
סג-ת
סד-ת
סה-ת
סו-ת
סז-ת
סח-ת
סט-ת
ע-ת
עא-ת
עב-ת
עג-ת
עד-ת
עה-ת
עו-ת
עז-ת
עח-ת
עת-ת
פ-ת
פה-ת
פו-ת
פז-ת
פח-ת
פט-ת
צ-ת
צה-ת
צו-ת
צז-ת
צח-ת
צט-ת
ק-ת
קא-ת
קב-ת
קג-ת
קד-ת
קה-ת
קו-ת
קז-ת
קח-ת
קט-ת
ר-ת
רא-ת
רב-ת
רג-ת
רד-ת
רה-ת
רו-ת
רז-ת
רח-ת
רט-ת
ש-ת
שא-ת
שב-ת
שג-ת
شد-ת
שה-ת
שו-ת
שז-ת
שח-ת
שט-ת
ת-ת
תא-ת
תב-ת
תג-ת
תד-ת
תה-ת
תו-ת
תז-ת
תח-ת
תט-ת
יחידות
של
מנג'יט

MED-ANTI STEREO CASSETTE

פרט אינשי חנינם:

מערב־מזרח

יור, ולא ושלח עד חוים

אלא חבעל איד, חתנה והיתרותות הבאים

1948 חתנה מערית ופעם בחינות.
והשכונות יוריע בלעזן בוראז מר שבי לאל כל השלום נומה.
ל־ידי השלום בראז, אלא מומבס ממלכ ילד־למדיניות צמית ממוקד השנה.
הנהגה ללכל: כלל דרס אסיס 10 והרגילם על "שִׁבּוּרֵי טעיר"

ילוש החיה

גנא חרש
ידועת שוב קמים
מחלקת המוסיקה
עריב לטעיר, ת.ד. 30020, ח'ראבוב

יגו מעוכיר לכס בִּצְחֻתֵּי־מַחֲמָה דואר על פֶּךְ 58 שקל בדמי
תשלום לטעה אחת על, מערוב־מזרחי כולל אירוח ודמי משלוח
פרס כלבתי. (והאחריו כולל מע"מ).

השפחה
פּוֹרֵט
בִּהֶבֶה

John C. Wainwright

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

בעמוד זה מביא מודיעין והמורעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

חגיגות לעסקים
ביתר מלכא בסקסות הכי...
דירות להשכיר
1. 2 חדרים בחדר אחד...
אגודת ש"ח
500 שקל...
לשירות: 03-383838...
22. קופה 3 חדר 40 מ"ר...
בין השנים 1951-1952

מדינאי מצרי תובע שלום עם ישראל

לטרובת מצרים ולטרובת עניין השלום צריכה מצרים להפסיק להתעלם מהפסד שלום עם ישראל - הבריון קאסאבה מתח, שר החוץ המצרי לשעבר ומנהיג המפלגה הליברלית הקומוניסטית-סוציאליסטית, תמנע עכשיו 40 אלף איש לריקודי דליה.

ב-40 אלף איש, שיגיעו ב-3000 כלי רכב מכל קצות האי רץ, יהיו נוכחים במסגרת הנוסח הארצי לריקודי עם בדליה, הנע תחילתו ב-19 במרץ. ומסתיים ב-21 במרץ. במסגרת הריקודים יתקיימו 800 ריקודים ב-36 מקומות. במוקד המסגרת ייקראו עידת ישראל שיבוצעו על ידי בני ערוד שנות בתלבושות ובליווי מוסיקלי מקורי. כן יירשע קבוצות המיניסטרים במדינת ישראל. ציטוט: ערבית ודרומית. שיר מביט בבית הנבחרים המצרי.

מסכדה
במלך יצחק י"ב...
חוניות ומחסנים
למכירת...
להשכיר
אחידה בחדר יונגון...
גומליב וכנו
למכור...
דושות חובות
למכור...
הדושות
למכור...
הדושות
למכור...

הדו"ח של שמורק על הבזבוז בסוכנות

ד"ר א. שמורק

בן-גוריון פתח במו"מ על קואליציה קטנה

בחינוך המקורבים לראש הממשלה מר ד. בן-גוריון חל לפתח משה בקשר לתוכנית האפשרויות להקמת ממשלה בקרב חוגים אלה סבורים כי מר בן-גוריון יצליח להשיג את ממשלתו החדשה עוד לפני פתיחת הבחירות. שותף ב-28 באוגוסט.

מסכדה
במלך יצחק י"ב...
חוניות ומחסנים
למכירת...
להשכיר
אחידה בחדר יונגון...
גומליב וכנו
למכור...
דושות חובות
למכור...
הדושות
למכור...
הדושות
למכור...

מחר: לא נכריח יהודים לצאת

סגן ראש ממשלה מר...
הממשלה תמשיך...
הממשלה תמשיך...
הממשלה תמשיך...

שורה של ליקויים חמורים בטוח הקניית בשביל הממשלה והרדית, בזמן ששירותי ריקוד במסגרת זו ומסגרות נייט ספיי ויש גבולות של הסכנות, רוד וחס סופרים של סוכנים וספיי קים - סתגלים מתוך דו"ח של ד"ר א. שמורק, מנהל המוסד לביקורת של הממשלה והרדית. בדו"ח שותף לקראת הקיץ גרס הניגוד הבין, ואשר ביקר שר למנוע את פריסתו, מנגיל ד"ר שמורק גם את מרשת מלי חסותי עם חגולת הסוכנות בשאלת חיסן לסקרים שוטף עליוס חסר. ד"ר שמורק דרש להעביר מקרים אלה למפקדים אחריים ואילו חגולת הסוכנות עמדה על דעתה שישן למנוע במסגרת של שום מקר אלא אם כן נבדל הבחנות והחלטות. הדו"ח בבילוי שופך אור בורר על ליקויים חמורים שהיו

קריקטורה
שהזעיקה את בן-גוריון והרמטכ"ל
הרמטכ"ל והאליהו ניל דין...
נני כעוד...
בא על שרסם...
במה קריקטורות...
במסגרת דו"ח...

מסכדה
במלך יצחק י"ב...
חוניות ומחסנים
למכירת...
להשכיר
אחידה בחדר יונגון...
גומליב וכנו
למכור...
דושות חובות
למכור...
הדושות
למכור...
הדושות
למכור...

מסכדה
במלך יצחק י"ב...
חוניות ומחסנים
למכירת...
להשכיר
אחידה בחדר יונגון...
גומליב וכנו
למכור...
דושות חובות
למכור...
הדושות
למכור...
הדושות
למכור...

הספרים שיופיעו השנה
(המחיר הקטלוגי הכולל 260 ש"ח)
9. השווייטטית הטובה - דוריס לסינג
10. דו"ח קרובת משפחה - ג'ראלד דארל
11. כלולות/ הקיץ - אלבר קאמי
12. בזה ואבית - יורם קניוק
5. ליווי ל - רומן נארי
6. לנגד עיניים מערביות - ג'וזף קונרד
7. יום אחד בחיים - מאנליו ארגטה
8. נקודת החיפוש - ג'וזף קרול אטס

40% הנחה מהמחיר
אפשרות רכישה ב-3 תשלומים
נפרדים חונם לחותמים: הנחה של 35% על ספרי ספרות מעדיב במשך כל חודש.
אנשי הנדס - ויליאם גולדינג
בליאד - נ. דהימופאסאן
האיש שלנו בהאזאנה - ג'ורג' גרין
האספן - ג'ון פארלס
היהודים של נט טונר - ויליאם סטיוון
הסוכן החשאי - ג'וזף קונרד
ההניקל - ג'ון גארדנר

תחזיקי כרטיסי אשראי
להזמנות בטלפון.
24 שעות ביממה-ח"י
שרותי ש"ח
03-383838

חיים ואוהבים
תמר אבידד-אטינגר
מתנת נישואין...
מתנת יום-הולדת...
מתנת חג...
מתנה לארוע מיוחד...
מתנה למי שאתם אוהבים...
חיים ואוהבים
ספרה הנפלא של תמר אבידד
המחיר 27 ש"ח
מחיר מיוחד לקוראי מעריב 22 ש"ח
תלוש הזמנה לקוראי מעריב
לכבוד ספרית מעריב
חיד 20206 תל-אביב 61'201
נא לשלוח אלי את "חיים ואוהבים"
מאת תמר אבידד
רצ"ב המחאה ע"ס 22 ש"ח למקודת ספרית מעריב.
שם...
כתובת...
טלפון...
תחומה...

